

UPSTAIRS
Transition to Primary School

Transition Readiness Framework for ECEC staff

e-ISBN 978-83-8084-954-9

**Co-funded by
the European Union**

Numer projektu: 2022-1- KA220-SCH-7767B436

Niniejsza publikacja odzwierciedla jedynie poglądy autora, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji w niej zawartych.

Redakcja:

Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie -
Polska Tomasz Szemberg, Justyna Szpond

Autorzy:

Małe kroki - Bułgaria
Milena Koleva, Nadejda Raycheva

Przedszkole Pahuljica - Chorwacja
Vedrana Domaćinović Pičuljan, Snježana Turković, Marija Preka

Akata Makata - Grecja
Soumpenioti Vasiliki, Konstantina Soumpenioti

IDEC - Grecja
Irene Gkotsi

Urridaholtsskoli - Islandia
Sandra Stojkovic Hinic, Thorey Huld
Jonsdottir, Stefán Hrannar Gudmundsson

CEIP Dama de Guardamar - Hiszpania
Carolina García González, Aitana Romero Cardona,
Consuelo Torregrosa Andreu

Projekt i układ:

Paweł Solarz
Niniejsza publikacja zawiera zdjęcia autorstwa Freepic

PIĘTRO

Transformacja przejścia z przedszkola do
szkoły podstawowej

Numer projektu: 2022-1- KA220-SCH-7767B436

Transition Readiness Framework for ECEC staff

e-ISBN 978-83-8084-954-9

<https://transition2primary.eu/>

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Projekt UPSTAIRS został sfinansowany przy wsparciu Komisji Europejskiej. Niniejsza publikacja odzwierciedla poglądy partnerów projektu, a Komisja nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek wykorzystanie informacji zawartych w niniejszym dokumencie.

Zawartość

Wprowadzenie	5
Ankiety	7
Dzieci	8
Podsumowanie postaw portugalskich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej 8.....	
Podsumowanie postaw greckich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej 9	
Podsumowanie postaw islandzkich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły p o d s t a w o w e j	10
Podsumowanie postaw chorwackich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły p o d s t a w o w e j	11
Podsumowanie postaw bułgarskich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej	12
Podsumowanie postaw dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej	12
Rodzice.....	14
Podsumowanie doświadczeń portugalskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	14
Podsumowanie doświadczeń greckich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	15
Podsumowanie doświadczeń islandzkich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	16
Podsumowanie doświadczeń chorwackich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	17
Podsumowanie doświadczeń bułgarskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	18
Podsumowanie doświadczeń hiszpańskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci	19
Podsumowanie postaw rodziców wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej.....	20
Nauczyciele	21
Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w	

Portugali: 21 Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Grecji:	
22	
Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Islandii	23
Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Chorwacji	24
Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Bułgarii:	
. 25 Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Hiszpanii:.....	
26	
Przegląd refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej	26
Przykłady dobrych praktyk	28
Przykłady dobrych praktyk z Portugalii	28
Wizyta w nowej szkole	28
Grupy integracyjne	29
Wsparcie dla techników społecznych	29
Przykłady dobrych praktyk z Grecji	30
Program Steamless Steps	30
Integracyjna eksploracja sztuki	30
Pao Dimotiko - Idę do szkoły podstawowej	30
Przykłady dobrych praktyk z Hiszpanii	31
Jeden dzień w szkole podstawowej	31
Plan recepcji	31
Pary językowe	32
Przykłady dobrych praktyk z Chorwacji	32
Włączenie dzieci romskich i albańskich do programu przedszkolnego ..	32
Włączenie dzieci z Ukrainy do przedszkola	33
Rozwijajmy się razem - i my! program (warsztaty dla rodziców i dzieci)	33
Przykłady dobrych praktyk z Bułgarii	34
Bądź cierpliwy	34
Gotowy do szkoły	35
Śpiący kot	35
Przykłady dobrych praktyk z Islandii	36
Współpraca między przedszkolem a programem zajęć pozalekcyjnych	36
Wprowadzenie dla rodziców	36
K-pals	37
Szkolni przyjaciele	37
Instrukcje bezpośrednie	38
Kluczowe czynniki przejściowe	40
Komunikacja między wszystkimi interesariuszami	41
Zaangażowanie rodziny	43

Dobrostan społeczno-emocjonalny	46
Ciągłość opieki.....	49
Indywidualne potrzeby dzieci	51
Referencje.....	54
Dodatek A	56
Materiały pomocnicze do nauki z ćwiczeniami i zajęciami dla personelu ECEC ..	56
Dodatek B	62
Wywiady z dziećmi w wieku przedszkolnym.....	62
Wywiady z dziećmi ze szkół podstawowych	63
Wywiad z rodzicami.....	64
Wywiad z nauczycielami.....	65
Konsorcjum projektowe.....	66

Wprowadzenie

Istnieje szereg ram, które mają na celu przygotowanie kadry wczesnej edukacji i opieki, aby stała się wysokiej jakości profesjonalistami wspierającymi optymalne uczenie się i rozwój poszczególnych dzieci we wszystkich obszarach oraz wspierającymi wysiłki rodzin związane z wychowywaniem dzieci. Jako ponadnarodowe ramy tego rodzaju warto tutaj wspomnieć o Europejskich Ramach Jakości dla Wczesnej Edukacji i Opieki nad Dzieckiem. Ramy te zostały opracowane przez Komisję Europejską i zawierają wytyczne dotyczące sposobu zapewnienia wysokiej jakości usług wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem. Obejmują one skupienie się na budowaniu silnego partnerstwa z rodzinami oraz na wspieraniu rozwoju społecznego i emocjonalnego dzieci w celu przygotowania ich do przejścia do szkoły podstawowej.

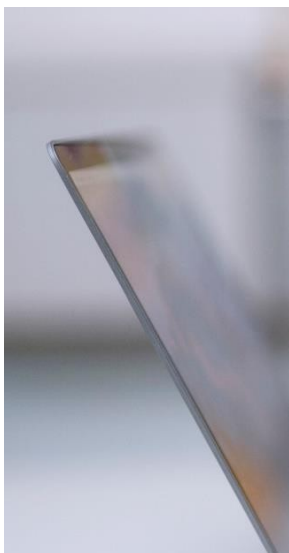
Jak stwierdzono w (Komisja Europejska 2011), dostęp do powszechnie dostępnych, wysokiej jakości usług ECEC jest korzystny dla wszystkich. Nie tylko pomaga dzieciom uwolnić ich potencjał, ale może również przyczynić się do zaangażowania rodziców i innych członków rodziny w powiązane działania mające na celu poprawę zatrudnienia, szkolenia związane z pracą, edukację rodziców i zajęcia w czasie wolnym.

Ramy te mają na celu ocenę i zwiększenie gotowości pracowników wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem (ECEC) do wspierania dzieci podczas przechodzenia z jednego etapu edukacyjnego lub środowiska do innego. Ramy koncentrują się na wyposażeniu personelu wczesnej edukacji i opieki w wiedzę, umiejętności i zasoby niezbędne do ułatwienia płynnego i pomyślnego przejścia dzieci.

Ramy gotowości do przejścia dla personelu wczesnej edukacji i opieki mają na celu wyposażenie nauczycieli i opiekunów w niezbędne narzędzia i wiedzę, aby promować pozytywne wyniki podczas przejścia, wspierając dobrostan emocjonalny dzieci, dostosowanie społeczne oraz ciągłą naukę i rozwój. Wspierając pracowników wczesnej edukacji i opieki w ich rolach związanych z przejściem, ramy te ostatecznie mają na celu stworzenie wspierającego i opiekuńczego środowiska, które umożliwi dzieciom rozwój podczas zmian edukacyjnych.

Niniejsze ramy koncentrują się na stosunkowo niewielkiej kwestii rozwoju zawodowego personelu ECEC, która dotyczy ważnej, ale często zaniedbywanej kwestii przejścia do szkoły. Kluczowym celem jest zapewnienie wskazówek, jak wspierać dzieci w przejściu do szkoły poprzez szereg doświadczeń i działań edukacyjnych.

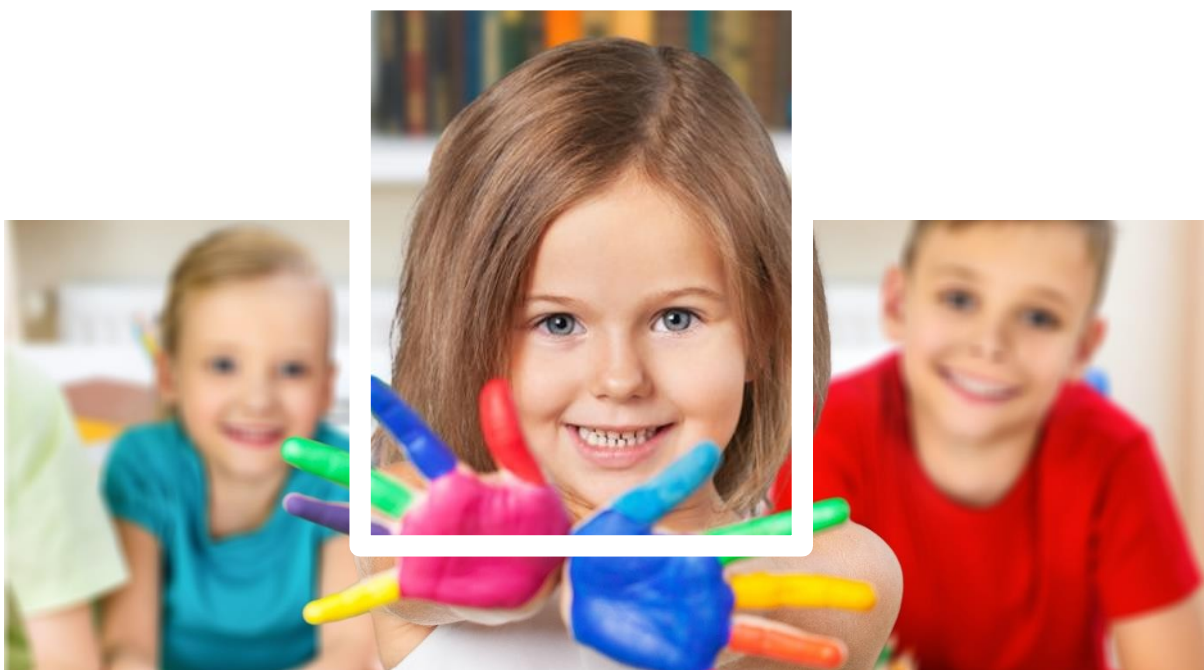
Wejście do systemu szkolnego jest jednym z kluczowych momentów w życiu dziecka. Przejście z jednego poziomu edukacji na drugi nakłada na dzieci ogromne wymagania. Wymagania te obejmują konieczność dostosowania się do nowych okoliczności i metod pracy, które w niczym nie przypominają tych znanych z przedszkola. Dla dziecka jest to nowa sytuacja życiowa, która wiąże się ze zmianą środowiska fizycznego, często przynosi spotkania z (początkowo) dorosłymi nieznajomymi, koniecznością uznania i zaakceptowania autorytetu nowych nauczycieli. Obejmuje również spotkanie z wieloma nieznanymi rówieśnikami, dostosowanie się do nowego podziału ról i obowiązków. W tej złożonej sytuacji należy pomóc dziecku w zmianie własnych zachowań w celu dostosowania się do nowych warunków życia. Nie jest to łatwe zadanie. Skrajna nieciągłość towarzysząca przejściu może powodować problemy adaptacyjne dzieci w szkole, niepokój i stres, co z kolei może skutkować niskimi wynikami w nauce i prowadzić do problemów behawioralnych, zwłaszcza na początku edukacji. Różni interesariusze, z którymi przeprowadzono wywiady w ramach projektu UPSTAIRS, wskazywali, że przejście może powodować niepokój i stres dziecięcy lub dezorientację i nudę.

Ankiety

Ramy te opierają się na dwojakim mapowaniu obecnej sytuacji dotyczącej przejścia między przedszkolami a szkołami podstawowymi w krajach zaangażowanych w projekt. Z jednej strony partnerzy z doświadczeniem akademickim przeprowadzili badania źródeł wtórnych, analizując publikacje dotyczące procesu przejścia. Z drugiej strony partnerzy z przedszkoli przeprowadzili serię wywiadów z dziećmi, rodzicami i nauczycielami. W obu przypadkach szczególną uwagę zwrócono na kwestie przejścia dzieci należących do grup defaworyzowanych. W tej części podsumowujemy wyniki analizy danych zastanych i ankiet.

Ze względu na ochronę prywatności wszystkie dane identyfikacyjne uczestników wywiadu zostały usunięte. Osoby biorące udział w badaniu są kodowane zgodnie z następującym schematem: CO_PE_NO, gdzie CO=kraj (jeden z krajów uczestniczących w projekcie UPSTAIRS), PE=rodzaj osoby, z którą przeprowadzono wywiad (dziecko, rodzic, nauczyciel/opiekun), a NO oznacza liczbę osób, z którymi przeprowadzono wywiad. Wywiady zostały przeprowadzone osobiście przez partnerów projektu. Użyliśmy wyznaczonych kwestionariuszy z pytaniami otwartymi. Kwestionariusze te są dostępne jako załączniki do niniejszych ram. Wyniki zostały skonsolidowane przez Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie.

Dzieci

Podsumowanie postaw portugalskich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej:

W wywiadach przeprowadzonych z pięciorgiem dzieci w Portugalii pojawiło się kilka wspólnych tematów:

- Wszystkie dzieci wyraziły zadowolenie i pozytywne doświadczenia w obecnym przedszkolu.
- PO_Ch_1, PO_Ch_2 i PO_Ch_3 wspomnieli o poczuciu przygotowania do przejścia do pierwszej klasy, podczas gdy PO_Ch_4 i PO_Ch_5 wyrazili zadowolenie z przejścia.
- PO_Ch_2 i PO_Ch_4 uważali, że szkoła podstawowa będzie inna ze względu na nowe zadania i obowiązki uczniów.
- PO_Ch_1 przewidywał, że szkoła podstawowa będzie zupełnie inna i kojarzył ją z wyższym poziomem nauki.
- PO_Ch_2 wyraził lekkie zdenerwowanie, przyznając, że musi się jeszcze wiele nauczyć przed przejściem do szkoły podstawowej.
- PO_Ch_3 oczekiwali, że szkoła podstawowa będzie inna, ponieważ wierzyli, że będą musieli więcej się uczyć.

- PO_Ch_5 wspomniał, że szkoła podstawowa będzie zupełnie inna, skupiając się na różnicach w budynkach i salach lekcyjnych. Wyraził silne poczucie szczęścia i podekscytowania rozpoczęciem nauki w szkole podstawowej.
- PO_Ch_1, PO_Ch_3 i PO_Ch_4 czuli się komfortowo i byli pozytywnie nastawieni do pomysłu przejścia do szkoły podstawowej.

Wywiady te ujawniły, że dzieci mają szereg postaw wobec przejścia do szkoły podstawowej, w tym poczucie gotowości, podekscytowania, zdenerwowania i oczekiwania na nowe doświadczenia. Ogólnie rzecz biorąc, odpowiedzi dzieci podkreślały ich indywidualne perspektywy i oczekiwania dotyczące procesu przejścia.

Podsumowanie postaw greckich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej:

Na podstawie wywiadów przeprowadzonych z greckimi dziećmi, w tym z trzema przedszkolakami i czterema pierwszoklasistami, wyłoniły się następujące wzorce:

Uczniowie przedszkola.

Wszystkie trzy przedszkolaki wyraziły miłość do swojej obecnej szkoły, ale z niecierpliwością oczekiwały przejścia do "dużej" szkoły. Czuli się zniecierpliwieni i podekscytowani przejściem, oczekując znaczącej różnicy w zakresie korzystania z książek i zeszytów. Ogólnie rzecz biorąc, mieli pozytywne i optymistyczne nastawienie do przejścia.

Uczniowie pierwszej klasy.

Czterech uczniów pierwszej klasy początkowo z niecierpliwością czekało na rozpoczęcie nauki w szkole podstawowej, ale po przejściu do szkoły doświadczyli mieszanych emocji. Wyrazili uczucie niepokoju i smutku po rozpoczęciu nauki w szkole podstawowej, podkreślając, że rzeczywistość różniła się od ich oczekiwań. Jeden z uczniów szczególnie wspominał o rozczarowaniu z powodu braku specjalistycznych zajęć muzycznych i plastycznych. Chociaż cieszyli się ze spotkań z przyjaciółmi, zgłaszali trudności z niektórymi przedmiotami, zwłaszcza matematyką, i wyrażali preferencje dotyczące przerw.

Ogólnie rzecz biorąc, uczniowie pierwszej klasy wykazywali umiarkowany poziom sympatii do szkoły podstawowej i dostrzegali wyzwania związane z poziomem trudności lekcji.

Wywiady te ujawniły, że postawy greckich dzieci wobec przejścia do szkoły podstawowej obejmowały szereg emocji. Uczniowie zerówek wykazywali entuzjazm i oczekiwanie, spodziewając się znaczących zmian.

zmiany. Jednak uczniowie pierwszej klasy wyrazili mieszaną emocji, w tym niepokój i smutek, i wspomnieli zarówno o pozytywnych, jak i negatywnych aspektach szkoły podstawowej. Wyniki te wskazują na potrzebę uwzględnienia oczekiwań dzieci i zapewnienia im wsparcia w okresie przejściowym, aby pomóc im skutecznie dostosować się do nowego środowiska edukacyjnego.

Podsumowanie postaw islandzkich dzieci wobec przejścia z przedszkola do przedszkola Szkoła podstawowa:

Na podstawie informacji dostarczonych przez ankietę na temat postaw islandzkich dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej można poczynić następujące obserwacje:

IS_Ch_1 uważa szkołę za miejsce do nauki i dostrzega potrzebę przychodzenia do niej wcześniej niż do przedszkola. IS_Ch_2 wyraża podekscytowanie konkretnymi przedmiotami, takimi jak matematyka i czytanie. Z niecierpliwością czeka na zajęcia w centrum rozrywki, co wskazuje na zainteresowanie zajęciami pozalekcyjnymi. IS_Ch_3 czuje się komfortowo i swojsko w przedszkolu i z niecierpliwością czeka na przyniesienie szkolnych przekąsek z domu zamiast zorganizowanego śniadania.

IS_Ch_4 początkowo doświadczył stresu pierwszego dnia w szkole, ale później odnalazł poczucie przynależności, nawiązując przyjaźnie. Kojarzy poczucie komfortu w szkole podstawowej z tym samym uczuciem doświadczanym w przedszkolu. IS_Ch_5 ma pozytywne pierwsze wrażenia z przejścia do szkoły podstawowej. Podkreśla znaczenie integracji i chce, aby wszystkie dzieci bawiły się razem, upewniając się, że nikt nie zostanie w tyle. Ponadto wyraża chęć uczenia się więcej poprzez telewizję.

IS_Ch_6 uważa posiadanie wielu przyjaciół za cenny aspekt chodzenia do szkoły. Wykazuje silny entuzjazm dla matematyki.

Ogólnie rzecz biorąc, islandzkie dzieci wykazywały różne postawy wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej. Niektóre z nich wyrażały podekscytowanie i zaciekawienie konkretnymi przedmiotami i zajęciami, podczas gdy inne podkreślały znaczenie więzi społecznych i poczucia przynależności. Perspektywy dzieci odzwierciedlają ich indywidualne zainteresowania, poziom komfortu i oczekiwania dotyczące ich podróży edukacyjnej w szkole podstawowej.

Podsumowanie postaw chorwackich dzieci wobec przejścia z przedszkola do przedszkola Szkoła podstawowa:

Na podstawie informacji dostarczonych w ankiecie z chorwackimi dziećmi można poczynić następujące obserwacje dotyczące ich postaw wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej.

Dzieci w wieku przedszkolnym.

Ogólnie uważają, że szkoła podstawowa będzie się różnić od ich doświadczeń z przedszkola. CR_Ch_1 i CR_Ch_2 mają podobną opinię, wyrażając przekonanie, że szkoła podstawowa będzie inna i potencjalnie nudna. Oczekują przejścia od zabawy do skupienia się na nauce i pisaniu, wskazując na obawy związane z ograniczeniem czasu na zabawę.

CR_Ch_3 odczuwa pewien strach lub obawę z powodu niepewności co do tego, jak będzie wyglądać szkoła podstawowa.

Dzieci ze szkół podstawowych.

Ogólnie wyrażają radość i zadowolenie ze swoich doświadczeń w szkole podstawowej. Jako powody swoich pozytywnych odczuć podają dostęp do placu zabaw, możliwość gry w piłkę nożną i przebywanie z przyjaciółmi.

CR_Ch_4 uważa, że szkoła podstawowa jest podobna do ich oczekiwań, co sugeruje poczucie zgodności między przewidywanymi a rzeczywistymi doświadczeniami. CR_Ch_5 początkowo myślał, że szkoła podstawowa będzie trudniejsza niż jest w rzeczywistości, co wskazuje, że wyzwania będą większe. CR_Ch_6 wykazuje mniejszy entuzjazm do nauki w szkole podstawowej i tęskni za kolegami i nauczycielami z przedszkola.

Podsumowując, podejście chorwackich dzieci do przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej jest zróżnicowane. Niektóre wyrażają obawy związane ze zwiększonymi wymaganiami akademickimi, potencjalną nudą lub obawą przed nieznanym. Z drugiej strony, dzieci ze szkół podstawowych generalnie cieszą się ze swoich doświadczeń, podkreślając pozytywne aspekty interakcji społecznych i możliwości zabawy. Indywidualne preferencje dotyczące nauki i nostalgia za środowiskiem przedszkolnym są również widoczne wśród dzieci.

Podsumowanie postaw bułgarskich dzieci wobec przejścia z przedszkola do przedszkola Szkoła podstawowa:

Przeprowadzono wywiady z pięciorgiem dzieci. Wszystkie wyraziły zadowolenie z oczekującego procesu przejścia. Jedno dziecko BU_Ch_4 zadeklarowało chęć natychmiastowego rozpoczęcia nauki.

Dzieci z przedszkola cieszą się z perspektywy przejścia do szkoły podstawowej. Są bardzo podekscytowane przebywaniem w budynku szkoły podstawowej. Przyznają, że odczuwają pewien strach, ale są chętne do odkrywania nowego środowiska. Ich emocje są mieszanką iluzji i strachu.

Podsumowanie postaw dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej:

Postawy dzieci wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej różnią się w poszczególnych krajach. Można jednak zaobserwować wspólne tematy i różnice.

Wspólne tematy:

1. Przyjemność i pozytywne doświadczenia: Dzieci w Portugalii, Grecji, Islandii i Hiszpanii wyrażały ogólne zadowolenie i pozytywne doświadczenia w swoich obecnych placówkach przedszkolnych.
2. Oczekiwanie i podekscytowanie: Wiele dzieci, niezależnie od kraju, z niecierpliwością oczekiwało przejścia do szkoły podstawowej i wyrażało podekscytowanie nowymi doświadczeniami i możliwościami, które przyniesie.
3. Oczekiwania dotyczące różnic: Dzieci w Portugalii, Grecji i Chorwacji wierzyły, że szkoła podstawowa będzie się różnić od ich obecnych środowisk edukacyjnych. Spodziewały się nowych zadań, obowiązków i wyższego poziomu nauki.

4. Komfort i pozytywne odczucia: Dzieci w Portugalii, Grecji i Chorwacji ogólnie czuły się komfortowo i miały pozytywne nastawienie do przejścia do szkoły podstawowej. Wykazywały poczucie przygotowania i gotowości do przejścia.

Różnice:

1. Emocje w okresie przejściowym: Podczas gdy dzieci w Portugalii, Islandii i Bułgarii wykazywały głównie pozytywne emocje, dzieci z Grecji i Chorwacji doświadczały szerszego zakresu emocji. Uczniowie pierwszej klasy w Grecji wyrażali niepokój, smutek i rozczarowanie, podczas gdy chorwackie dzieci obawiały się potencjalnej nudy i lęku przed nieznanym.
2. Postrzeganie szkoły podstawowej: Islandzkie dzieci podkreślały znaczenie więzi społecznych, komfortu i przynależności w szkole podstawowej. Chorwackie dzieci ze szkół podstawowych wyrażały radość i zadowolenie, podkreślając pozytywne aspekty interakcji społecznych i możliwości zabawy. Bułgarskie dzieci wyrażały radość i chęć natychmiastowego rozpoczęcia nauki.
3. Konkretnie oczekiwania: Islandzkie dzieci wyraziły podekscytowanie konkretnymi przedmiotami i zajęciami, greccy uczniowie pierwszej klasy wspomnieli o trudnościach z niektórymi przedmiotami, takimi jak matematyka, a portugalskie dzieci skupiły się na różnicach w budynkach i salach lekcyjnych.

Ogólnie rzecz biorąc, postawy dzieci wobec przejścia do szkoły podstawowej odzwierciedlają ich indywidualne perspektywy, oczekiwania i doświadczenia emocjonalne. Podczas gdy istnieją wspólne tematy radości, oczekiwania i gotowości, konkretne emocje i oczekiwania różnią się u dzieci z różnych krajów. Uznanie tych różnic może pomóc nauczycielom i rodzicom zapewnić dzieciom odpowiednie wsparcie i wskazówki podczas procesu przejścia.

Rodzice

Rodzice odgrywają kluczową rolę we wspieraniu swoich dzieci w przejściu z przedszkola do nowej szkoły podstawowej. Ich perspektywa i zaangażowanie mają ogromny wpływ na doświadczenia i dobre samopoczucie ich dzieci w tym ważnym okresie zmian. W tej sekcji przyjrzymy się bliżej perspektywom kilku rodziców z sześciu krajów partnerskich, z których każdy ma własne, unikalne podejście i poziom zaangażowania.

Podsumowanie doświadczeń portugalskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

PO_Pa_1, PO_Pa_2 i PO_Pa_3 są aktywnie zaangażowani w szkolną rutynę swoich dzieci i utrzymują regularny kontakt z nauczycielami przez cały rok szkolny. Aktywnie dyskutowali z nauczycielami na temat przejścia do nowej szkoły, uznając to za ważny kamień milowy w życiu ich dziecka. Rodzice ci uważają, że nauczyciel, środowisko szkolne i przyszli koledzy z klasy dziecka są kluczowymi czynnikami zapewniającymi udane przejście. Podkreślają znaczenie zapewnienia swoim dzieciom poczucia komfortu, dobrego samopoczucia i odpowiedniego podejścia pedagogicznego w nowej szkole. Rodzice ci obecnie przygotowują się do fazy przejściowej, z niecierpliwością oczekując pozytywnego wpływu, jaki wspierające środowisko będzie miało na dobre samopoczucie i postępy w nauce ich dzieci.

Z drugiej strony, PO_Pa_4, uczestnicząc w szkolnej rutynie swojego dziecka, nie utrzymuje regularnego kontaktu z nauczycielem przez cały

rok. Niestety, temat przejścia do nowej szkoły nie został omówiony

między tym rodzicem a nauczycielami. Niemniej jednak rodzic nadal ceni nauczyciela, środowisko szkolne i przyszłych kolegów z klasy dziecka jako kluczowe aspekty procesu przejścia. Podobnie jak poprzednia grupa, rodzic ten podkreśla znaczenie zapewnienia dzieciom komfortu, dobrego samopoczucia i pozytywnej atmosfery społecznej w nowej szkole. Ten rodzic jest już jednak poza fazą przejściową i mógł przegapić okazję do bezpośredniej komunikacji z nauczycielami w tym krytycznym okresie.

Wreszcie, PO_Pa_5, choć nie uczestniczy aktywnie w szkolnej rutynie swojego dziecka, utrzymuje kontakt z nauczycielem przez cały rok. Rodzic aktywnie uczestniczył w rozmowach z nauczycielami na temat przejścia do nowej szkoły. Podobnie jak inni rodzice, rodzic ten uważa nauczyciela, środowisko szkolne i przyszłych kolegów z klasy dziecka za istotne elementy udanego przejścia. Priorytetem jest dla niego komfort dziecka, jego dobre samopoczucie i ogólne dostosowanie się do nowego środowiska szkolnego. Rodzic ten wykracza również poza fazę przejściową i stara się pozostać w kontakcie z nauczycielem, aby zapewnić ciągłe wsparcie dla rozwoju i szczęścia swojego dziecka.

Podsumowując, rodzice mają różne perspektywy i poziomy zaangażowania, jeśli chodzi o przejście ich dzieci z przedszkola do szkoły podstawowej. Niezależnie od indywidualnego podejścia, wszyscy uznają znaczenie kluczowych czynników, takich jak nauczyciel, środowisko szkolne i przyszli koledzy dziecka. Zapewnienie swoim dzieciom komfortu, dobrego samopoczucia i odpowiedniego podejścia pedagogicznego to wspólne priorytety dla wszystkich tych rodziców. Aktywnie angażując się w życie szkoły i utrzymując otwartą komunikację, rodzice mogą zapewnić cenne wsparcie swoim dzieciom podczas pokonywania tego ważnego etapu w ich edukacyjnej podróży.

Podsumowanie doświadczeń greckich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

Wszyscy rodzice zgodzili się, że najważniejszym aspektem przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej jest wcześniejszy dostęp do niezbędnych informacji.

Wszyscy rodzice zgodzili się, że gdyby ich dzieci miały dostęp do informacji, czy to na krótko przed rozpoczęciem szkoły podstawowej, czy w poprzednim roku, jeszcze w przedszkolu, przejście byłoby znacznie łatwiejsze.

dla nich łatwiejsze. Informacje te obejmują szczegóły, takie jak program nauczania pierwszej klasy, sposób funkcjonowania szkoły i to, czego można oczekiwać od nauczycieli.

Zapytani o najważniejsze aspekty podczas procesu przejścia, prawie wszyscy rodzice wybrali takie opcje, jak nauczyciel, środowisko szkolne i autonomia. Jeden rodzic podkreślił znaczenie zaufania, a tylko jeden wspomniał o pewności siebie.

Jeśli chodzi o najważniejsze aspekty zarówno przedszkola, jak i szkoły podstawowej podczas procesu przejścia, rodzice wyrazili następujące preferencje:

- Uważają, że byłoby pomocne, gdyby mieli możliwość wcześniejszego poznania nauczyciela swojego dziecka.
- Uważają, że korzystne byłoby wcześniejsze zapoznanie się ze środowiskiem szkolnym.
- Rodzice wspomnieli również, że przydatne byłoby, aby uczniowie mieli wcześniejszą wiedzę na temat rodzajów kursów, na które będą uczęszczać w szkole podstawowej.

Co więcej, jeden z rodziców stwierdził, że bardzo korzystne byłoby, gdyby klasy w szkole podstawowej były mniejsze, a infrastruktura bardziej przyjazna i empatyczni nauczyciele. Czynniki te przyczyniają się do tworzenia wspierającego i pozytywnego środowiska uczenia się dla dzieci.

Podsumowując, rodzice jednogłośnie zgadzają się, że dostęp do informacji przed przejściem jest kluczowy. Uważają, że spotkanie z nauczycielem, zapoznanie się ze środowiskiem szkolnym i znajomość programu nauczania z wyprzedzeniem znacznie ułatwiłyby proces przejścia.

Ponadto rodzice podkreślali znaczenie takich czynników, jak mniejsza liczebność klas, pozytywna infrastruktura oraz przyjazne i empatyczne nastawienie nauczycieli dla udanego przejścia.

Podsumowanie doświadczeń islandzkich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

Perspektywy rodziców dotyczące procesu przejścia różnią się, ale istnieją pewne wspólne tematy i dzielą oni pewne przekonania i wartości.

IS_Pa_1, IS_Pa_3 i IS_Pa_5 zgadzają się, że nauczyciel, środowisko szkolne i dobre samopoczucie ich dziecka są istotnymi aspektami udanego przejścia. Aktywnie uczestniczą w rutynie swojego dziecka i utrzymują kontakt z nauczycielem, co pozwala na otwarte dyskusje na temat zbliżającego się przejścia.

IS_Pa_2, IS_Pa_4 i IS_Pa_6 podkreślają znaczenie różnych czynników, takich jak autonomia, pewność siebie, koledzy z klasy, zaufanie i pozytywne środowisko. Chociaż ich konkretne cele mogą się różnić, wszyscy rozumieją znaczenie tych elementów dla zapewnienia płynnego przejścia.

Podsumowując, rodzice doceniają rolę nauczyciela i środowiska szkolnego, a także czynniki takie jak autonomia, pewność siebie, koledzy z klasy i zaufanie. Aktywnie angażują się w rutynę swojego dziecka i utrzymują komunikację z nauczycielem, aby odpowiedzieć na wszelkie obawy lub pytania związane z procesem przejścia. Ostatecznie ich celem jest zapewnienie wspierającego i opiekuńczego środowiska dla pomyślnego przejścia dziecka z przedszkola do szkoły podstawowej.

Podsumowanie doświadczeń chorwackich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

Rodzice z Chorwacji podzielili się swoimi spostrzeżeniami na temat procesu przejścia, podkreślając kluczowe aspekty, które ich zdaniem mają kluczowe znaczenie dla udanego przejścia do szkoły podstawowej.

Rodzice dzieci uczęszczających do przedszkola podkreślają znaczenie gruntownego przygotowania zarówno dzieci, jak i rodziców. CR_Pa_1 sugeruje, że wizyta w szkole, spotkanie z psychologiem, nauczycielem i zwiedzanie pomieszczeń szkolnych pomogłoby ułatwić dziecku przejście.

CR_Pa_2 podkreśla znaczenie informowania dziecka, angażowania się w wizyty w szkole, budowania relacji i organizowania spotkań tematycznych w celu zapoznania dzieci ze środowiskiem szkolnym.

CR_Pa_3, rodzic w przedszkolu, podkreśla potrzebę lepszej komunikacji między przedszkolem a szkołą podstawową. Oni

sugerują częstszą komunikację między szkołą a rodzicami przed zapisaniem dziecka do szkoły, w tym informowanie rodziców i dzieci, organizowanie dni otwartych na wizyty w szkole oraz udzielanie rodzicom porad na temat najlepszego podejścia edukacyjnego dla ich dziecka.

Z drugiej strony rodzice dzieci już uczęszczających do szkoły podstawowej uważają, że istnieje możliwość poprawy procesu przejścia. CR_Pa_4 wskazuje, że proces rekrutacji może być stresujący zarówno dla rodziców, jak i dzieci, i opowiada się za uproszczeniem tego procesu. CR_Pa_5 podkreśla znaczenie poznania innych uczniów i nauczyciela przed rozpoczęciem szkoły, a także przyjęcia indywidualnego podejścia w społeczności szkolnej.

CR_Pa_6 uważa, że prowadzenie rozmów z dzieckiem na temat przejścia jest niezbędne. Podkreślają znaczenie wspierającego środowiska szkolnego i utrzymywania kontaktów z przyjaciółmi w okresie przejściowym.

Ogólnie rzecz biorąc, rodzice w Chorwacji podkreślają potrzebę odpowiedniego przygotowania, skutecznej komunikacji między instytucjami edukacyjnymi a rodzicami oraz znaczenie tworzenia pozytywnego i integracyjnego środowiska szkolnego. Ich sugestie obejmują takie działania, jak wizyty w szkole, wspieranie relacji, upraszczanie procedur rekrutacyjnych, zindywidualizowane podejście i zapewnianie wsparcia emocjonalnego w fazie przejściowej. Te spostrzeżenia pokazują ich zaangażowanie w zapewnienie płynnego i udanego przejścia dla ich dzieci.

Podsumowanie doświadczeń bułgarskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

BU_Pa_1 wspomina o trudnościach w skupieniu uwagi dzieci na wykonywanych czynnościach. Może to wskazywać na wyzwanie związane z utrzymaniem uwagi dzieci podczas procesu przejścia.

BU_Pa_2 wyraża opinię, że przejście do szkoły podstawowej było bardzo interesującym i pozytywnym doświadczeniem, zauważając, że nie różni się ono znacząco od ostatniego roku ich dziecka w przedszkolu w tej samej szkole. Sugeruje to poczucie ciągłości i znajomości, które mogą przyczynić się do płynniejszego przejścia.

BU_Pa_3 podkreśla ścisły proces i podejście nauczycieli w przedszkolu do ułatwiania płynnego przejścia. Wskazuje to, że przedszkole ustanowiło skuteczne procedury i strategie wspierania dzieci podczas przejścia do szkoły podstawowej.

BU_Pa_4 wspomina, że przedszkole prowadzi zajęcia na temat zachowań opartych na wartościach. Sugeruje to, że przedszkole uznaje znaczenie nauczania dzieci podstawowych wartości, co może pomóc w przygotowaniu ich do przejścia do szkoły podstawowej i poza nią.

BU_Pa_5 wspomina, że aktywnie angażuje się we wspieranie nauki swojego dziecka w domu, ale także uznaje znaczącą rolę, jaką nauczyciele odgrywają w edukacji i rozwoju ich dziecka. Podkreśla to współpracę między rodzicami i nauczycielami w celu zapewnienia udanego przejścia.

Chociaż informacje zwrotne od bułgarskich rodziców są ograniczone, podkreślają one pewne kluczowe aspekty, takie jak utrzymanie koncentracji dzieci, rola nauczycieli w procesie przejścia, znaczenie edukacji opartej na wartościach oraz współpraca między rodzicami i nauczycielami. Spostrzeżenia te sugerują znaczenie zapewniania angażujących zajęć, jasnych wskazówek i skutecznej komunikacji między wszystkimi interesariuszami zaangażowanymi w przejście z przedszkola do szkoły podstawowej.

Podsumowanie doświadczeń hiszpańskich rodziców z fazą przejściową ich dzieci:

Hiszpańscy rodzice wyrazili zaufanie do nauczycieli, którzy będą prowadzić ich dzieci na etapie szkoły podstawowej. Znają oni nauczycieli i są świadomi ich metod nauczania i podejścia w klasie. Podczas gdy niektórzy rodzice mogą nie mieć wcześniejszego doświadczenia z procesem przejścia, inni uczestniczyli w spotkaniach z nauczycielami, aby lepiej zrozumieć, jak będzie przebiegać przejście. Oczywiście jest, że rodzice odczuwają smutek, gdy ich dzieci opuszczają przedszkole, ale mają też pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa, ponieważ ich dzieci przenoszą się do znajomego środowiska.

Podsumowanie postaw rodziców wobec przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej:

Analizując krajowe podsumowania opinii rodziców, wyłania się kilka wspólnych tematów, podczas gdy istnieją również różnice między perspektywami rodziców z różnych krajów.

Cechy wspólne:

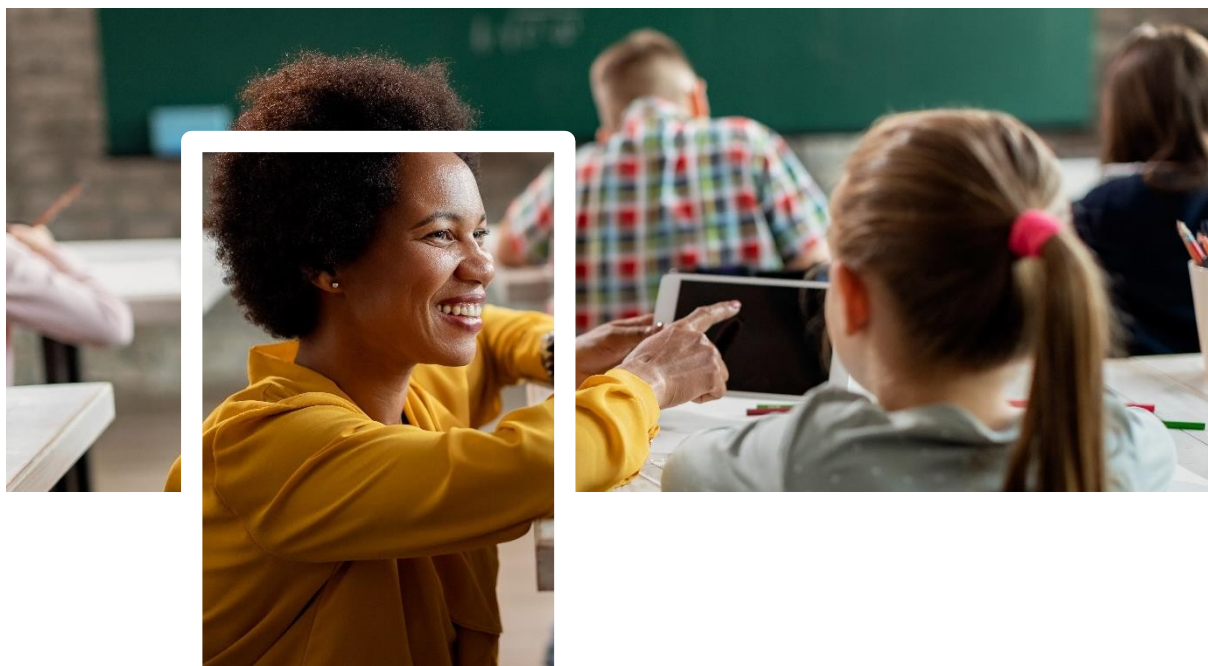
1. Uznanie kluczowych czynników: Rodzice we wszystkich krajach zgadzają się co do znaczenia pewnych czynników dla udanego przejścia, takich jak rola nauczyciela, środowisko szkolne i dobre samopoczucie dziecka.
2. Znaczenie komunikacji: Rodzice podkreślają potrzebę skutecznej komunikacji z nauczycielami i instytucjami edukacyjnymi, czy to poprzez regularny kontakt, spotkania, czy dostęp do informacji przed przejściem.
3. Skupienie się na komforcie i dobrym samopoczuciu: Rodzice priorytetowo traktują zapewnienie swoim dzieciom poczucia komfortu, dobrego samopoczucia i wsparcia podczas procesu przejścia.
4. Podejście pedagogiczne: Wielu rodziców docenia podejście pedagogiczne zastosowane w nowej szkole i uważa, że odgrywa ono istotną rolę w przejściu dziecka i jego ogólnym rozwoju.
5. Przygotowanie i zapoznanie: Rodzice podkreślają znaczenie dokładnego przygotowania, w tym wizyt w szkole, spotkań z nauczycielami i zapoznania dzieci z nowym środowiskiem szkolnym i programem nauczania.

Różnice:

1. Poziom zaangażowania: Poziom zaangażowania rodziców jest różny, niektórzy aktywnie uczestniczą w szkolnej rutynie swoich dzieci i utrzymują regularny kontakt z nauczycielami, podczas gdy inni angażują się w ograniczonym stopniu.
2. Czas przejścia: Perspektywy rodziców różnią się w zależności od tego, czy ich dziecko jest jeszcze w przedszkolu, czy już przeszło do szkoły podstawowej. Rodzice dzieci w wieku przedszkolnym koncentrują się na przygotowaniach i komunikacji, podczas gdy rodzice dzieci w szkole podstawowej często podkreślają obszary wymagające poprawy w procesie przejścia.
3. Dodatkowe czynniki: Niektórzy rodzice podkreślają takie czynniki, jak autonomia, pewność siebie, zaufanie i pozytywne interakcje

społeczne, co wskazuje na różnorodność czynników branych pod uwagę przez rodziców.

Ogólnie rzecz biorąc, choć istnieją wspólne przekonania i priorytety wśród rodziców, takie jak rola nauczycieli, środowisko szkolne i dobro dziecka, istnieją również różnice w perspektywach i poziomach zaangażowania, odzwierciedlające unikalne doświadczenia i konteksty kulturowe każdego kraju. Uznając podobieństwa i rozumiejąc różnice, nauczyciele i decydenci mogą dostosować wsparcie i zasoby, aby zapewnić płynniejsze przejście dzieci z przedszkola do szkoły podstawowej.

Nauczyciele

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Portugalii:

Nauczyciele w Portugalii podkreślają znaczenie płynnego przejścia dzieci z przedszkola do szkoły podstawowej. Uważają, że komfort i dobre samopoczucie uczniów odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu udanego przejścia.

Aby ułatwić ten proces, nauczyciele sugerują kilka strategii. Po pierwsze, zalecają zapoznanie dzieci z nowym środowiskiem szkolnym poprzez organizowanie wizyt i angażowanie ich w zajęcia w szkole podstawowej przed faktycznym przejściem. Pomaga to dzieciom lepiej zapoznać się z nowym otoczeniem, zmniejszając niepokój i niepewność.

Ponadto nauczyciele podkreślają znaczenie artykulacji programów nauczania między nauczycielami przedszkoli i klas pierwszych. Współpracując i dzieląc się informacjami, obie grupy nauczycieli mogą lepiej rozumieć procesy i procesy nauczania.

doświadczeń edukacyjnych uczniów przechodzących do szkoły. Taka koordynacja promuje ciągłość i wspiera postępy uczniów.

Ponadto nauczyciele wyrażają obawy dotyczące wczesnego zapisywania 5-letnich uczniów do pierwszej klasy. Uważają, że niedojrzałość tych dzieci może prowadzić do trudności zarówno dla uczniów, rodziców, jak i nauczycieli. Podkreśla to potrzebę uwzględnienia poziomu gotowości i dojrzałości dzieci przed przeniesieniem ich do szkoły podstawowej.

Podsumowując, nauczyciele w Portugalii priorytetowo traktują dobre samopoczucie i komfort uczniów w fazie przejściowej. Opowiadają się za zapoznaniem się z nowym środowiskiem szkolnym, koordynacją programów nauczania i zapisami dostosowanymi do wieku, aby zapewnić pomyślne przejście i pozytywne doświadczenia edukacyjne dla dzieci.

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Grecji:

Sześciu nauczycieli z Grecji, w tym trzech nauczycieli szkół podstawowych i trzech nauczycieli przedszkoli, podkreśla znaczenie przygotowania dzieci do przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej. Ich refleksje podkreślają różne aspekty wsparcia i współpracy w celu ułatwienia udanego przejścia.

Nauczyciele przedszkolni podkreślają znaczenie współpracy między przedszkolem a szkołą podstawową w przygotowaniu dzieci do przejścia. Proponują strategie, takie jak symulowanie przyszłego środowiska poprzez wizyty lub wykorzystywanie skrzynek informacyjnych, które mogą być używane przez nauczycieli przedszkolnych i dzieci w ich środowisku szkolnym. Sugerują również, że interakcje między dziećmi w przedszkolu i szkole podstawowej a nauczycielami mogą pomóc w ułatwieniu przejścia, wraz z odpowiednimi materiałami, które pomogą dzieciom zrozumieć następny etap. Niektórzy nauczyciele przedszkolni wspominają również o znaczeniu współpracy z rodzicami.

Z drugiej strony, nauczyciele szkół podstawowych podkreślają potrzebę dodatkowych szkoleń ze strony Ministerstwa Edukacji. W szczególności wspominają o znaczeniu materiałów dostosowanych do wieku i współpracy z nauczycielami przedszkolnymi. Jeden z doświadczonych nauczycieli wspomina, że stara się stworzyć spokojne i pełne pasji środowisko do nauki oraz ustalić wspólną rutynę, szczególnie w pierwszych miesiącach szkoły podstawowej. Rozwój wspólnych ram między przedszkolem a szkołą podstawową, wspierany przez rodziców, jest podkreślany jako korzystny zarówno dla dzieci, jak i nauczycieli.

Greccy nauczyciele dostrzegają znaczenie przygotowania dzieci do przejścia do szkoły podstawowej. Ich refleksje podkreślają znaczenie współpracy między przedszkolem a szkołą podstawową, wizyt i interakcji między dziećmi i nauczycielami, odpowiednich materiałów, możliwości szkoleniowych i zaangażowania rodziców w celu ułatwienia płynnego i udanego przejścia dla dzieci.

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Islandii:

Refleksje islandzkich nauczycieli dotyczące fazy przejściowej różnią się pod względem omawiania przejścia z rodzicami i dziećmi, odmiennego podejścia pedagogicznego oraz znaczenia informacji i zebrań szkolnych.

IS_Te_1 uważa, że omawianie przejścia z rodzicami, dziećmi lub na zebraniu szkolnym jest niepotrzebne. Przyznają jednak, że ważne jest przyjęcie innego podejścia do dzieci, które przygotowują się do szkoły, chociaż nie wspomniano o szczegółach tego podejścia.

IS_Te_2 potwierdza, że temat przejścia nie był omawiany z dziećmi ani rodzicami i nie mają oni innego podejścia pedagogicznego do uczniów w okresie przejściowym.

Z kolei IS_Te_3 podkreśla znaczenie informacji w procesie przejścia i omawia przejście z rodzicami i dziećmi. Wspierają ideę innego podejścia do uczniów w okresie przejściowym. Nie wspomniano o konkretnych zastosowanych podejściach lub strategiach.

IS_Te_4 wspomina, że nie omawiał przejścia z dziećmi lub rodzicami i nie ma innego podejścia pedagogicznego. Wyraża jednak gotowość do omówienia przejścia na zebraniu szkolnym.

Kontynuując trend nie omawiania przejścia z rodzicami lub uczniami, IS_Te_5 sugeruje również, że powinno to być omawiane na szkolnym apelu.

IS_Te_6 informuje, że przejście nie było wspominane w rozmowach z dziećmi podczas lekcji lub z rodzicami. Nie stosują innego podejścia do uczniów w okresie przejściowym.

Podsumowując, refleksje islandzkich nauczycieli dotyczące fazy przejściowej pokazują szereg podejść. Podczas gdy niektórzy podkreślają znaczenie omówienia przejścia i przyjęcia innego podejścia pedagogicznego, inni nie traktują tych aspektów priorytetowo. Niektórzy nauczyciele wspominają również o znaczeniu informacji i potencjalnej roli zebrań szkolnych.

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Chorwacji:

Refleksje chorwackich nauczycieli, zarówno przedszkolnych, jak i nauczycieli szkół podstawowych, podkreślają potrzebę poprawy procesu przejścia oraz znaczenie komunikacji, przygotowania i wspierającego podejścia pedagogicznego.

Nauczyciele przedszkolni podkreślają znaczące różnice między systemem przedszkolnym i szkolnym, które stanowią wyzwanie dla dzieci i rodziców w okresie przejściowym. Uważają, że kluczowe znaczenie ma rozmowa z dziećmi na temat przejścia, przygotowanie ich i wzmocnienie ich gotowości do podjęcia nauki w szkole podstawowej. Ponadto sugerują pracę nad integracją treści oraz poprawą komunikacji i współpracy między nauczycielami przedszkolnymi, nauczycielami szkół podstawowych i rodzicami.

Nauczyciele szkół podstawowych również dostrzegają potrzebę poprawy procesu przejścia. Opowiadają się za specjalnym podejściem pedagogicznym i cierpliwością w fazie przyzwyczajania się do szkoły podstawowej. Podkreślają znaczenie poświęcenia dzieciom większej ilości czasu i zrozumienia. Niektórzy nauczyciele sugerują krótkie wprowadzenie dzieci w obowiązki i zasady zachowania w szkole, okres próbny uczęszczania do szkoły przed faktyczną rejestracją oraz zapewnienie dzieciom możliwości wcześniejszego zapoznania się ze środowiskiem szkolnym.

CR_Te_6 sugeruje w szczególności wspieranie pozytywnego nastawienia rodziców do szkoły, nauczycieli i obowiązków. Ustanowienie porannej rutyny, nauczanie dzieci podstaw dobrego zachowania i stopniowe wprowadzanie zadań zawodowych to zalecane podejścia ułatwiające przejście.

Ogólnie rzecz biorąc, chorwaccy nauczyciele podkreślają potrzebę lepszej koordynacji między systemami edukacji przedszkolnej i szkolnej, a także lepszej współpracy między zainteresowanymi stronami. Podkreślają znaczenie komunikacji, przygotowania, cierpliwości i tworzenia wspierającego i znajomego środowiska, aby ułatwić dzieciom płynniejsze przejście.

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Bułgarii:

Nauczyciele z Bułgarii kładą nacisk na różne podejścia pedagogiczne i strategie wspierania dzieci w fazie przejściowej i promowania ich uczenia się, pewności siebie, niezależności, samoregulacji i umiejętności społeczno-emocjonalnych.

BU_Te_1 przyjmuje podejście pedagogiczne, które obejmuje wyzwania, gry i wyścigi, aby wspierać pozytywne nastawienie do nauki i sukcesu w klasie.

BU_Te_2 koncentruje się na nauce przez doświadczenie, projektach cyfrowych i zadaniach, aby zwiększyć pewność siebie i niezależność dzieci od najmłodszych lat. Wprowadzenie nagród jest postrzegane jako sposób na zmotywowanie ich do nauki i zaangażowania się w zdrową rywalizację.

BU_Te_3 podkreśla znaczenie promowania samoregulacji u dzieci poprzez aktywne angażowanie ich w nowe rodzaje działań edukacyjnych. Nauczyciele są zachęcani do okazywania empatii i zapewniania wsparcia w całym procesie przejścia.

BU_Te_4 podkreśla potrzebę rozwijania niezależności dzieci i ich zrozumienia czasu (przeszłości, teraźniejszości i przyszłości) poprzez podejścia pedagogiczne, które wspierają samokontrolę i umiejętności społeczno-emocjonalne.

BU_Te_5 podkreśla znaczenie regularnych spotkań i dyskusji między kolegami, rodzicami i dziećmi. Współpraca, wzajemne zajęcia i innowacyjne metody nauczania są uważane za cenne dla ułatwienia udanego przejścia.

W Bułgarii nauczyciele koncentrują się na tworzeniu wspierającego i integracyjnego środowiska uczenia się, które zachęca dzieci do aktywnego uczestnictwa, niezależności i dobrego samopoczucia emocjonalnego. Uznają oni znaczenie strategii pedagogicznych, które promują samoregulację, pewność siebie i pozytywne nastawienie do nauki w fazie przejściowej. Współpraca między nauczycielami, rodzicami i dziećmi jest postrzegana jako niezbędna dla płynnego przejścia i skutecznych praktyk edukacyjnych.

Podsumowanie refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej w Hiszpanii:

Nauczyciele w Hiszpanii podkreślają znaczenie koordynacji i współpracy między nauczycielami przedszkoli i szkół podstawowych w fazie przejściowej. Odbывают oni regularne kwartalne spotkania w celu omówienia postępów uczniów i zorganizowania działań, które ułatwiają integrację uczniów pierwszej klasy z tymi w przedszkolu.

Nauczyciele podkreślają również znaczenie wprowadzenia uczniów edukacji przedszkolnej do nowych metodologii i podejść w szkole podstawowej. Zdają sobie sprawę, że przejście wiąże się ze znaczącą zmianą metodologiczną i organizacyjną, ale fakt, że przedszkole i szkoła podstawowa należą do tej samej instytucji, a dzieci znają już swoich przyszłych nauczycieli i placówki, jest postrzegany jako pozytywny aspekt.

W Hiszpanii nacisk kładzie się na stworzenie płynnego i znajomego środowiska dla uczniów, którzy przechodzą z przedszkola do szkoły podstawowej. Koordynacja między nauczycielami i działania integracyjne pomagają ułatwić przejście, umożliwiając uczniom zapoznanie się z nowymi metodologiami i przyszłymi nauczycielami. Wspólne obiekty i istniejące relacje między uczniami i nauczycielami przyczyniają się do pozytywnego przejścia.

Przegląd refleksji nauczycieli na temat fazy przejściowej:

Wspólne punkty:

- Znaczenie płynnego i udanego przejścia dla dzieci.
- Nacisk na dobre samopoczucie, komfort i gotowość uczniów w okresie przejściowym.
- Współpraca i koordynacja między nauczycielami przedszkoli i szkół podstawowych.
- Zapoznanie się z nowym środowiskiem szkolnym poprzez wizyty i zajęcia.
- Artykulacja programów nauczania i wymiana informacji między nauczycielami.
- Zaangażowanie i wsparcie ze strony rodziców.
- Skoncentrowanie się na tworzeniu pozytywnego i integracyjnego środowiska uczenia się.
- Strategie promujące niezależność, pewność siebie, samoregulację i umiejętności społeczno-emocjonalne.

- Uznanie potrzeby podejścia pedagogicznego dostosowanego do uczniów w okresie przejściowym.
- Regularne spotkania i dyskusje między nauczycielami, rodzicami i dziećmi.

Różnice:

- Portugalia: Obawy dotyczące wczesnego zapisywania 5-letnich uczniów do pierwszej klasy.
- Grecja: Nacisk na symulację przyszłego środowiska, odpowiednie materiały i dodatkowe szkolenia Ministerstwa Edukacji.
- Islandia: Różne perspektywy omawiania przejścia z rodzicami i dziećmi oraz stosowanie różnych podejść pedagogicznych.
- Chorwacja: Podkreślenie różnic między systemami przedszkolnymi i szkolnymi, potrzeby integracji treści oraz komunikacji i współpracy między zainteresowanymi stronami.
- Bułgaria: Koncentracja na wyzwaniach, grach, projektach cyfrowych, nagrodach, samoregulacji, niezależności i umiejętnościach społeczno-emocjonalnych.
- Hiszpania: Kwartalne spotkania, działania integracyjne oraz pozytywny aspekt wspólnych obiektów i istniejących relacji.
- Podczas gdy w refleksjach nauczycieli z różnych krajów pojawiają się wspólne tematy i strategie, istnieją również pewne różnice pod względem konkretnych obaw i podejść. Różnice te mogą odzwierciedlać różnice w systemach edukacyjnych, kontekstach kulturowych i indywidualnych perspektywach nauczycieli.

Dobry przykłady ćwiczeń

Partnerzy zebrali przykłady dobrych praktyk ze swoich krajów w odniesieniu do grup dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji. Przykłady te pokazują, w jaki sposób kraje partnerskie zaangażowane w projekt radzą sobie z wyzwaniami związanymi z transformacją, zwłaszcza jeśli chodzi o dzieci zagrożone wykluczeniem. Przykłady dobrych praktyk zostaną przedstawione w tej sekcji.

Przykłady dobrych praktyk z Portugalii

Wizyta w nowej szkole

Ta portugalska praktyka jest przeznaczona dla dzieci w wieku od 3 do 5 lat i obejmuje dzieci o niższym statusie społeczno-ekonomicznym lub należące do mniejszości. W trakcie roku szkolnego organizowane są wizyty przygotowawcze między nauczycielami, edukatorami ECEC i rodzicami w celu promowania uczniów.

adaptacja i integracja w nowej szkole. Głównym celem tej praktyki jest umożliwienie dzieciom poznania nowej przestrzeni, do której będą uczęszczać. Pozwoli im to poczuć się bardziej znajomo, gdy nadejdzie data przejścia oraz poczuć się bardziej komfortowo i zintegrować. Wszystkie osoby zaangażowane w tę praktykę odnoszą z niej korzyści, zwłaszcza dzieci i rodzice, ponieważ czują się bezpieczniej i bardziej komfortowo w procesie przejścia.

Grupy integracyjne

Ten przykład praktyki jest przeznaczony dla dzieci w wieku przedszkolnym i dzieci w pierwszej klasie. Dzieci z potrzebami edukacyjnymi są integrowane w małych, zróżnicowanych wiekowo klasach. Integracja dzieci z potrzebami edukacyjnymi w małych, zróżnicowanych wiekowo klasach pozwala dzieciom dzielić się i wymieniać doświadczeniami, a starszym lub szybszym uczniom wspierać kolegów, którzy potrzebują pomocy. Dzieci łatwiej rozpoznają i przyjmują pomoc od rówieśników niż od nauczyciela ze specjalnymi potrzebami, również obecnego w klasie. Praca zespołowa jest atutem i pozwala dzieciom znajdującym się w niekorzystnej sytuacji czuć się bardziej komfortowo, ponieważ są one w stanie pracować nad innymi umiejętnościami, takimi jak rysowanie, gra aktorska, malowanie, korzystanie z technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Wsparcie techników społecznych

Ten przykład dobrej praktyki jest przeznaczony dla dzieci w wieku przedszkolnym i pierwszej klasy i obejmuje dzieci o niższym statusie społeczno-ekonomicznym oraz dzieci należące do mniejszości.

Proces przejścia jest śledzony przez technika społecznego w celu promowania frekwencji dzieci w szkole, nawyków higienicznych i rozwoju mowy. Celem tej praktyki jest umożliwienie uczniom towarzyszenia w drodze do szkoły poprzez promowanie frekwencji i nawyków higienicznych, a także zwracanie uwagi na rozwój umiejętności mowy. Zaangażowanie pracownika socjalnego oznacza, że można podjąć natychmiastowe działania, jeśli okaże się, że uczeń potrzebuje interwencji. Korzyści z tej praktyki polegają nie tylko na stałym monitorowaniu uczniów, ale także na tym, że w razie potrzeby można natychmiast podjąć działania w celu zaspokojenia potrzeb ujawnionych przez uczniów.

Przykłady dobrych praktyk z Grecji

Program Seamless Steps

Ten przykład greckiej praktyki jest przeznaczony dla dzieci z zaburzeniami rozwojowymi. Odbywa się przez sześć tygodni w ciągu jednego roku szkolnego. Program Seamless Steps obejmuje działania oparte na zmysłach i pomoce wizualne, aby ułatwić płynne przejście dzieciom z zaburzeniami rozwojowymi. Cotygodniowe sesje współpracy między nauczycielami przedszkola i szkoły podstawowej zapewniają spójne podejście. Oczekiwane rezultaty to poprawa umiejętności komunikacyjnych, zwiększona interakcja społeczna i zwiększona gotowość do nauki akademickiej. Wszyscy zaangażowani uczestnicy odnoszą korzyści, rozwija się lepsze zrozumienie między nauczycielami ECEC i nauczycielami szkół podstawowych, a dzieciom zapewniane jest wspierające środowisko integracyjne.

Integracyjna eksploracja sztuki

Ten przykład praktyki jest przeznaczony dla dzieci w wieku od czterech do sześciu lat. Obejmuje dzieci w wieku przedszkolnym i pierwszej klasy oraz ich wychowawców i nauczycieli ECEC. Zajęcia odbywają się przez dziesięć tygodni w roku szkolnym. Inclusive Arts Exploration integruje różne formy ekspresji artystycznej w celu promowania kreatywności i współpracy, zapewniając dostosowane wsparcie dla dzieci z niepełnosprawnościami rozwojowymi. Oczekiwane rezultaty to poprawa umiejętności motorycznych, lepsze wyrażanie siebie i zwiększona interakcja społeczna. Praktyka ta rozwija kreatywność, promuje różnorodność i buduje silne poczucie wspólnoty, co jest bardzo ważne dla dzieci należących do mniejszości.

Pao Dimotiko - Chodzę do szkoły podstawowej

Ten przykład praktyki jest przeznaczony dla dzieci w wieku od trzech do sześciu lat. Obejmuje dzieci w wieku przedszkolnym i pierwszej klasy oraz ich wychowawców i nauczycieli ECEC. Program Pao Dimotiko - Idę do szkoły podstawowej koncentruje się na budowaniu solidnych podstaw umiejętności akademickich i społecznych. Obejmuje on cotygodniowe sesje współpracy między wychowawcami ECEC i nauczycielami szkół podstawowych w celu dostosowania metod nauczania i oczekiwań. Wyznaczony dzień przejściowy

pozwała dzieciom odwiedzić nowe klasy, spotkać się z nauczycielami i zapoznać się z nowym środowiskiem. Oczekiwane rezultaty to lepsza integracja społeczna, zmniejszony niepokój i zwiększona gotowość do nauki.

wyzwania szkoły podstawowej. Korzyści płynące z tej praktyki to płynne przejście, lepsze zrozumienie między edukatorami ECEC i nauczycielami oraz zwiększona pewność siebie wśród uczniów.

Przykłady dobrych praktyk z Hiszpanii

Jeden dzień w szkole podstawowej

Przykład dobrej praktyki jest przeznaczony dla dzieci w wieku pięciu i sześciu lat. Obejmuje również dzieci o niższym statusie społeczno-ekonomicznym. Aby ułatwić dzieciom przejście do szkoły podstawowej, przygotowywane są określone sesje edukacji podstawowej, które dzieci będą realizować w ciągu roku szkolnego (na przykład wychowanie fizyczne, język angielski lub muzyka). Sesje te są przeprowadzane w szkole podstawowej we współpracy z nauczycielami szkoły podstawowej. Podczas tych sesji dzieci zapoznają się z nowym środowiskiem i nauczycielami. Zmniejsza się również ewentualny strach przed szkołą lub niepokój związany z przejściem.

Plan odbioru

Ten przykład dobrej praktyki jest przeznaczony dla wszystkich dzieci, które dopiero rozpoczynają naukę w przedszkolu lub szkole. Jest on szczególnie skierowany do dzieci o niższym statusie społeczno-ekonomicznym i dzieci należących do mniejszości. Celem jest ułatwienie integracji nowych uczniów, tak aby ich pierwsze miesiące w przedszkolu/szkole były bardziej humanitarne i przyjazne.

Niektóre z działań objętych planem to:

- Naucz się imion wszystkich kolegów z klasy i nauczycieli.
- Przeprowadzenie krótkich gier prezentacyjnych.
- Zaznacz na mapie świata kraj, z którego pochodzą.
- Poszukaj wzajemnych relacji z kolegami z klasy.

Uczniowie i nauczyciele odpowiedzialni za realizację zajęć będą informować opiekuna o postępach i trudnościach nowoprzybyłego, jeśli takie wystąpią. Plan przyjęcia sprawia, że przyjazd nowoprzybyłych jest jak najłatwiejszy, a okres adaptacji jak najkrótszy.

Pary językowe

Ten przykład praktyki koncentruje się na dzieciach uchodźcach lub osobach ubiegających się o azyl, dzieciach należących do mniejszości i dzieciach, które nie znają języka obcego. Celem jest zaoferowanie uczniom, którzy niedawno przybyli do Guardamar, możliwości pomocy w integracji, nie tylko pod względem językowym, ale także pod względem zwyczajów, tradycji i sposobu życia. Każdy nowo przybyły ma przypisanego ucznia referencyjnego. Korzyści są nie tylko dla nowo przybyłych, ale także uczniowie, którzy im pomagają, mogą poznać różne tradycje, a nawet nawiązać nową międzynarodową przyjaźń. Doświadczenie to jest bardzo zaskakujące, dzięki czemu nowoprzybyli mogą poprawić swoją integrację w ciągu kilku tygodni.

Przykłady dobrych praktyk z Chorwacji

Włączenie dzieci romskich i albańskich do programu przedszkolnego

Zgodnie z chorwackim prawem, dzieci w roku poprzedzającym rozpoczęcie nauki w szkole, jeśli nie są zapisane do przedszkola, muszą uczęszczać na 250 godzin programu przedszkolnego. Program ten umożliwia dzieciom, które nie są objęte systemem, przygotowanie się do szkoły. Program jest obowiązkowy i bezpłatny dla wszystkich dzieci, a szczególną preferencję mają dzieci romskie i mniejszości (w wielu chorwackich miastach są to Albańczycy). Mogą one uczestniczyć w programie przez dwa lata, biorąc pod uwagę, że są to dzieci, które często nie mówią lub mówią słabo po chorwacku i których rodzice pochodzą ze słabszych warunków społeczno-ekonomicznych. Oczekiwane rezultaty dla dzieci to socjalizacja, nabycie umiejętności potrzebnych do uczęszczania do szkoły, nauka języka chorwackiego. Korzyści są widoczne dla wszystkich:

lepszą integracją dzieci z mniejszości w społeczności, większe zaangażowanie ich rodzin w społeczność, opanowanie języka, lepsze przygotowanie do szkoły, zdolność rodziców do pracy i zarabiania pieniędzy, integracyjna i tolerancyjna społeczność. Wsparcie dla tych dzieci jest również zapewniane w późniejszym okresie szkolnym w formie dodatkowych zajęć językowych.

Włączenie dzieci z Ukrainy do przedszkola

Po rozpoczęciu wojny na Ukrainie wiele rodzin z dziećmi przeniosło się do Chorwacji. We współpracy z Czerwonym Krzyżem dzieci w wieku przedszkolnym zostały przyjęte do programów przedszkolnych w celu socjalizacji, nauki języka i zmniejszenia wpływu traumy spowodowanej wojną i ucieczką z własnych domów. Dzieci przebywały w przedszkolu całkowicie bezpłatnie. Oczekiwane rezultaty to zmniejszenie stresu i wpływu traumy na dzieci, socjalizacja, nauka języka chorwackiego, zdolność rodziców do pracy i utrzymania rodziny. Przykład ten w znacznym stopniu przyczynił się do rozwoju zaangażowanych dzieci i ich rodziców. Wzmocnił również zawodowo nauczycieli przedszkolnych, którzy pracowali z tymi dziećmi, a inne dzieci również odniosły korzyści pod względem różnorodności i tolerancji.

Rozwijajmy się razem - i my! program (warsztaty dla rodziców i dzieci)

Rozwijajmy się razem - i my! składa się z trzech elementów: programu 15 cotygodniowych 90-minutowych warsztatów z rodzicami, których celem jest wzmocnienie psychospołecznych zasobów rodziców w zakresie pozytywnego rodzicielstwa, oraz programu warsztatów z dziećmi (w wieku 3-6 lat), które są prowadzone jednocześnie w celu wspierania dobrego samopoczucia i odporności dzieci. Po warsztatach odbywają się 30-minutowe wspólne zabawy rodziców z dziećmi, mające na celu wzmocnienie bezpiecznego przywiązania między rodzicami a dziećmi. Warsztaty prowadzone są przez psychologów i pracowników socjalnych z dodatkowym wykształceniem. Dla rodziców, którzy są analfabetami, opracowano specjalne pomoce wizualne, aby rodzice mogli śledzić program, a rodzicom, którzy są również biedni, podczas warsztatów rozdawane są artykuły spożywcze, aby zmotywować rodziców do przyścia i ukończenia programu.

W romskich wioskach romskie kobiety są szkolone w zakresie motywowania rodziców do udziału w programie.

Głównym celem programu jest stworzenie stymulującego i wzmacniającego środowiska, w którym rodzice współpracują z prowadzącymi warsztaty i innymi rodzicami:

- wymieniają się pomysłami na temat sposobów, w jakie żyją swoim rodzicielstwem,
- lepiej poznać siebie jako rodziców,
- rozpoznać sposoby, w jakie odnoszą się do swojego dziecka,

- dowiadują się również o innych możliwych sposobach leczenia dziecka. Zapoznają się również z naukowymi punktami widzenia:

- na stymulującej rozwój interakcji rodziców i dzieci,
- o rodzicielstwie dla dobra dziecka i rodziców.

Jednocześnie, w stymulującym środowisku, poprzez kierowane zajęcia i swobodną zabawę, dzieci nabywają umiejętności:

- podstawowe umiejętności radzenia sobie ze stresem,
- umiejętności łagodzenia i łagodzenia istniejących zmartwień,
- zdolność do otrzymywania i zapewniania wsparcia.

Warsztaty zostały opracowane i przeprowadzone przez Centrum Wspierania Rodzicielstwa Growing Together, które oprócz tego programu ma również całą serię innych programów warsztatowych do pracy z rodzicami (warsztaty dla ojców, warsztaty dla rodziców dzieci niepełnosprawnych, warsztaty dla rozwiedzionych rodziców itp.)

Przykłady dobrych praktyk z Bułgarii

Bądź cierpliwy

Bądź cierpliwy jest częścią projektu Virtue. Lekcje prowadzone są przez psychologów-nauczycieli. Projekt Virtue wprowadza cnoty wspólne dla całej ludzkości w głęboki, zrozumiały i praktyczny sposób. Dzieci i dorośli są zachęcani do rozwijania swojego charakteru. Projekt ukierunkowuje nauczycieli na to, jak zarządzać tym procesem. Marina Grozdanova jest nauczycielką, psychologiem i trenerem w szkole i przedszkolu. Jej program Virtue buduje dojrzałe emocjonalnie i stabilne charaktery. Pomaga nauczycielom w planowaniu lekcji cnót i opisuje je w ciekawych historiach i rzemiosłach (uczciwość, cierpliwość, hojność, odwaga, szacunek).

Ćwiczenie rozpoczyna się od dyskusji na temat cnoty cierpliwości i tego, jak ją ćwiczymy. Nauczyciel czyta historię o chłopcu, który uczy cierpliwości po zasadzeniu nasion. Po opowiadaniu dzieci wykonują rękodzieło związane z cnotą. Nauczyciele oceniają ich pracę i przygotowują wystawę.

Oczekiwane rezultaty to: dzieci rozumieją znaczenie cnoty cierpliwości, dzieci komunikują się w języku bułgarskim i wzbogacają swoje słownictwo, wyrażają swoje opinie i pozostają skoncentrowane do końca zajęć. Uczestnicy rozwijają umiejętności motoryczne i wzbogacają swoją wyobraźnię.

Dzieci dwujęzyczne poprawnie konstruują zdania z pomocą nauczyciela. Inne dzieci pomagają im poczuć się pewniej, gdy wyrażają swoją opinię. Nauczyciele zbliżą się do dzieci, ponieważ dzieci wpuszczają ich do swojego świata.

Gotowy do szkoły

Ten przykład bułgarskiej praktyki jest skierowany do dzieci przed rozpoczęciem nauki w szkole, a zwłaszcza do grup dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji. Gotowość szkolna to złożony proces, który zajmuje dużo czasu. Każde dziecko rozwija wartości, dostosowania i pomysły, które określają postawę i związek z innymi ludźmi. Aktywność ta obejmuje trzy główne interakcje: nauczyciel - dziecko, nauczyciel - rodzic, rodzic - dziecko. Są one połączone i sprawiają, że przejście jest łatwiejsze i skuteczniejsze dla wszystkich uczestników. Dzieci akceptują swój język bułgarski, ponieważ spotykają nauczycieli ze szkoły i komunikują się z nimi. Celem tego działania jest pewność siebie i pozytywne uczucia dzieci.

Wszyscy uczestnicy zorientują się w przestrzeni szkolnej i podzielą się swoimi doświadczeniami w domu. Kiedy rodzice odwiedzają szkołę po raz pierwszy, ich wrażenia również będą pozytywne. Korzyści odnoszą wszyscy uczestnicy tego procesu. Pracują razem, aby uzyskać łatwiejszy sposób adaptacji.

Śpiący kot

Ten przykład praktyki skierowany jest do dzieci w wieku przedszkolnym, a w szczególności do dzieci z trudnościami. W grupach przedszkolnych nauczyciele często spotykają dzieci, które mają problemy z koncentracją. Nie mogą wykonać swoich zadań nie dlatego, że nie chcą, ale dlatego, że są inne i potrzebują dużo wsparcia ze strony nauczycieli, rodziców, logopedów, a nawet psychologów. U niektórych dzieci diagnozuje się nadpobudliwość psychoruchową.

Dobłą praktyką jest, aby uczestnicy współpracowali i wspierali dziecko oraz wszystkich, którzy biorą udział w procesie edukacyjnym. W tym ćwiczeniu dzieci grają w grę "Śpiący kot" i każdy, kto jest zmęczony, może dobrze odpocząć. Dziecko udaje kota i kładzie się, aby odpocząć. Jego brzuch porusza się w górę i w dół do melodii relaksującej piosenki. Każdy uczestnik czerpie korzyści z tej aktywności. Dziecko nabiera pewności siebie i wie, że jest w stanie wykonać więcej zadań. Nauczyciele otrzymują pomoc, jakich metod użyć, jeśli chcą efektywnie zarządzać procesem edukacyjnym.

Przykłady dobrych praktyk z Islandii

Współpraca między przedszkolem a programem zajęć pozalekcyjnych

Ten przykład praktyki jest skierowany do wszystkich dzieci, ale jest szczególnie przydatny dla dzieci niepełnosprawnych, dzieci, które potrzebują więcej czasu na nawiązanie interakcji społecznych lub dla dzieci cudzoziemskich, które słabiej znają język.

W godzinach od 14.30 do 16.00 każdego dnia dzieci w wieku przedszkolnym mogą wziąć udział w zajęciach pozalekcyjnych, jeśli uznają to za stosowne. Dzieci w wieku szkolnym (6 i 7 lat) mogą wziąć udział w zajęciach przedszkolnych jako jedną z opcji.

Członkowie personelu z każdej grupy podążają za "swoimi" dziećmi między miejscami. Minimalna liczba uczestników to 5 uczniów za każdym razem, a nauczyciele przedszkolni upewniają się, że wszyscy uczniowie przedszkola biorą udział.

Oczekiwanymi rezultatami są: zwiększenie bezpieczeństwa przedszkolaków w środowisku pozaszkolnym, nawiązanie więzi z pracownikami programu pozaszkolnego i przyzwyczajenie się do nowych sytuacji, powrót do znanego starszym dzieciom środowiska, budowanie ich zaufania do siebie, pokazywanie postępów, pokazywanie, jak "starszymi i bardziej odpowiedzialnymi" dziećmi się stały.

Wprowadzenie dla rodziców

Ten przykład praktyki jest skierowany do wszystkich dzieci i wszystkich rodziców, ale jest szczególnie odpowiedni dla grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji (imigrantów, osób, które słabiej posługują się językiem i mają mniejszą wiedzę na temat islandzkiego systemu edukacji).

Rodzice dzieci przechodzących z jednego etapu szkolnego do drugiego przychodzą do szkoły na jedno popołudnie tuż przed przerwą wakacyjną. Dzieci idą z nauczycielami pierwszej klasy i wykonują z nimi ćwiczenia i zadania. W międzyczasie rodzice mają spotkanie z administratorami szkoły, na którym omawiane są oczekiwania dotyczące rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej, takie jak czytanie w domu, praktyczne rzeczy, zmiany w rozwoju i zachowaniu, których należy się spodziewać itp.

Oczekiwane rezultaty są następujące: dzieci ćwiczą przebywanie w środowisku szkoły podstawowej, rodzice otrzymują niezbędne informacje dotyczące wszystkich zmian, które wkrótce nastąpią. Dzieci i rodzice czują się bezpieczniej w okresie przejściowym, a rodzice mają niezbędne informacje i możliwość zadawania pytań.

K-pals

Ten przykład praktyki jest przydatny dla wszystkich dzieci, ale jest szczególnie odpowiedni dla dzieci, które słabiej posługują się językiem lub dzieci z trudnościami w mowie i języku.

Wszystkie dzieci w wieku 5 lat są testowane pod kątem umiejętności analizy fonetycznej i otrzymują odpowiednie ćwiczenia dostosowane do ich możliwości. Zapewnia to solidne podstawy do nauki czytania w szkole podstawowej. Dzieci są testowane pod kątem umiejętności analizy fonetycznej i odpowiednio dzielone na grupy. Każda grupa wykonuje ćwiczenia w parach, które są odpowiednie dla ich możliwości i ułatwiają naukę. Niektóre dzieci znają litery, inne słowa, a jeszcze inne obrazki. Materiały dydaktyczne są dostarczane w ramach programu K-Pals, a nauczyciele postępują zgodnie z wcześniej zaplanowanymi lekcjami. Wyniki są przekazywane nauczycielom szkół podstawowych, aby mogli oprzeć swoje nauczanie na tym, gdzie znajduje się każde dziecko.

Jest to korzystne dla wszystkich uczestników tego procesu: dzieci mogą poczuć, jak wygląda nauczanie w szkole podstawowej, ponieważ różni się ono od nauczania w przedszkolu, nauczyciele przedszkolni mogą właściwie umiejscowić każdego ucznia i wiedzieć, jak właściwie wspierać i ułatwiać mu naukę, nauczyciele szkoły podstawowej mają informacje o tym, na czym stoi każdy uczeń i jaka praca została wykonana z każdym uczniem. Mogą odpowiednio zaplanować lekcje.

Aby program K-Pals był skuteczny, nauczyciele przedszkolni potrzebują szkolenia. Szkolenie nie jest długie i wymagające, a my uważamy, że wyniki są tego warte.

Szkolni przyjaciele

Program School Friend jest doskonałym przykładem skierowanym do wszystkich dzieci, ale może być szczególnie przydatny dla dzieci imigrantów, dzieci o słabych umiejętnościach językowych lub dzieci niepełnosprawnych.

W szkole podstawowej dzieci w wieku 6-9 lat chodzą razem na zajęcia na

świeżym
powietrzu w
ciągu dnia
szkolnego,
jedzą lunch w
tym samym
czasie i
czasami uczą
się razem w
grupach.

Projekt szkolnych przyjaciół został stworzony w celu nawiązania kontaktów między sześciolatkami a dziewięciolatkami - zarówno po to, aby młodsi mieli starszych szkolnych przyjaciół, którzy mogą ich oprowadzać i wspierać w zabawie, jak i po to, aby starsi ćwiczyli bycie liderami i okazywali współczucie i zrozumienie młodszym dzieciom.

Podczas gdy każda grupa wiekowa jest o rok młodsza, 5-latki i 8-latki, 8-latki mają przydzielonego szkolnego kolegę. Piszą list, w którym przedstawiają się, opowiadają o swoich zainteresowaniach itp. List jest następnie przekazywany ich 5-letniemu koledze, który zabiera go do domu, aby przeczytać go z rodzicami. W tym roku szkolnym obie grupy wykonują razem pewne czynności, np. uczestniczą we wspólnym tańcu wokół choinki i odwiedzają lokalny klub golfowy, gdzie śpiewają i jedzą przekąski.

Oczekiwane rezultaty to: zwiększone bezpieczeństwo społeczne dla młodszych uczniów i zwiększone umiejętności przywódcze dla starszych uczniów.

Instrukcje bezpośrednie

Model nauczania generatywnego Morningside jest oparty na kompetencjach, z zestawem procedur i oczekiwanych wyników zarówno dla uczniów, jak i nauczycieli. Metoda ta jest stosowana w nauczaniu czytania, pisania i matematyki. Uczniowie są podzieleni na małe grupy zgodnie z ich umiejętnościami i zgodnie z planem DI. W ten sposób można zapewnić wszystkim uczniom odpowiednie materiały do nauki i wzmocnić aspekty, które należy utrzymać. Wszyscy uczniowie wykonują te ćwiczenia w tym samym czasie i przez ten sam okres, więc nie ma poczucia, że "brakuje mi czegoś, co robią inni". Nauczyciel zapisuje oczekiwania na tablicy i omawia je z uczniami. Każdy uczeń ma własną mapę z materiałami, która jest przechowywana w klasie. Na znak każdy uczeń zaczyna czytać na głos losowe słowa zapisane na kartce papieru. Po upływie czasu uczeń tworzy koło wokół ostatniego przeczytanego słowa. Ta sama procedura jest wykonywana 4 razy i jest oznaczona kolorem żółtym, czerwonym, zielonym i niebieskim. Ponieważ uczeń czyta te same słowa 4 razy z rzędu, oczekuje się, że za każdym razem co najmniej jedno słowo zostanie dodane do czytania.

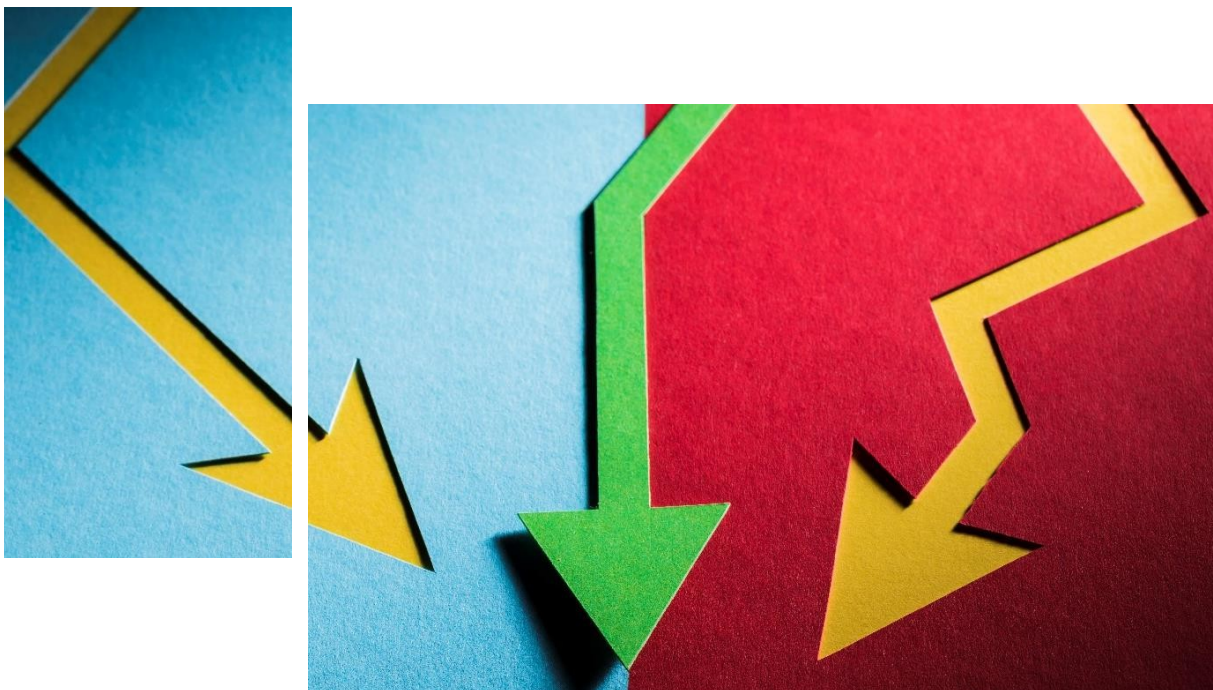
Po przeczytaniu uczniowie otrzymują zeszyty ćwiczeń, w których kontynuują pracę nad zadaniami związanymi z czytaniem i pisaniem. Na koniec piszą w zeszycie litery, słowa, zdania lub opowiadania, w zależności od swoich umiejętności.

Oczekuje się, że poprawi płynność czytania, pisania i rozumienia języka, niezależnie od poziomu umiejętności.

Zadowolenie uczniów z takiego samego poziomu umiejętności jak ich rówieśnicy. Dzięki technologii nauczania DI, czytanie ze zrozumieniem, ortografia, słownictwo, gramatyka i świadomość językowa są szkolone na wszystkich poziomach szkoły podstawowej. Wspierane jest zaufanie uczniów do siebie i równość.

Przejsie do szkoły podstawowej może być wymagające dla każdego dziecka. Może być szczególnie wymagające dla dzieci, które znajdują się w niekorzystnej sytuacji z różnych powodów i które są często wykluczane ze względu na swoje cechy szczególne (niższy status społeczno-ekonomiczny, uchodźcy lub osoby ubiegające się o azyl, przynależność do mniejszości, gospodarstwo domowe z jednym rodzicem, niepełnosprawność rozwojowa, inne). Oprócz zadania starannego planowania przejścia wszystkich dzieci, szczególnie ważne jest, aby nie zapominać o dzieciach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, które wymagają jeszcze większej uwagi i opieki. Z poprzednich przykładów widać, że każdy kraj, z którego pochodzą partnerzy, pracuje nad ułatwieniem przejścia dzieciom w niekorzystnej sytuacji. Czasami są to programy krajowe, a czasami przykłady dobrej pracy pojedynczej szkoły, która rozpoznała potrzeby swoich uczniów. W każdym razie, oprócz przygotowania dzieci do przejścia do szkoły podstawowej, szkoła podstawowa powinna być również przygotowana na potrzeby każdego przyszłego dziecka, które będzie do niej uczęszczać.

Klucz czynniki przejściowe

Kluczowe czynniki wpływające na pomyślne przejście dzieci uwzględniają dobrostan społeczno-emocjonalny, ciągłość opieki, zaangażowanie rodziny, indywidualne potrzeby dzieci, a przede wszystkim współpracę między wychowawcami i skuteczną komunikację. Należy pamiętać, że kluczowe czynniki mogą się różnić w zależności od kontekstu, kultury i indywidualnych potrzeb dzieci. Dlatego ważne jest, aby rozważyć te czynniki całościowo i dostosować strategie do konkretnych potrzeb każdego dziecka i jego wyjątkowego doświadczenia związanego z przejściem.

Komunikacja między wszystkimi interesariuszami

Skuteczna komunikacja i wymiana informacji między przedszkolem, szkołą podstawową, rodzicami i dziećmi są niezbędne. Tworzą one wspierające i przejrzyste środowisko, zapewniając, że dzieci i rodziny są dobrze poinformowane, przygotowane i czują się wspierane podczas przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej. Jasna i terminowa komunikacja na temat oczekiwań, procedur i usług wsparcia pomaga dzieciom czuć się przygotowanym i zmniejsza niepokój.

Przepływ informacji i dzielenie się nimi można wspierać poprzez różne zorganizowane działania. Można na przykład organizować spotkania lub sesje orientacyjne, na których spotykają się nauczyciele przedszkolni, nauczyciele szkół podstawowych, rodzice i dzieci. Sesje te stanowią okazję do przedstawienia personelu szkoły podstawowej, podzielenia się informacjami na temat procesu przejścia, rozwiania obaw i nawiązania współpracy. Sesje te mogą być organizowane zarówno w placówce przedszkolnej, jak i w szkole podstawowej. Lokalizacje mogą się różnić, aby uniknąć zbytniej rutyny.

Podobnie można przeprowadzić sesje informacyjne dla rodziców, podczas których administratorzy szkół podstawowych lub nauczyciele mogą przedstawić ważne informacje o szkole, programie nauczania, zasadach i procedurach. Pozwala to rodzicom lepiej zrozumieć, czego mogą się spodziewać i zadać wszelkie pytania.

Inną możliwością jest zorganizowanie wizyt dla dzieci w wieku przedszkolnym i ich rodziców w szkole podstawowej przed przejściem. Daje im to możliwość zapoznania się z otoczeniem, salami lekcyjnymi i udogodnieniami. Może to pomóc złagodzić niepokój i stworzyć poczucie komfortu i znajomości.

Inną bardzo ważną możliwością jest przeprowadzenie warsztatów lub sesji informacyjnych specjalnie zaprojektowanych dla rodziców w celu omówienia typowych tematów związanych z przejściem, takich jak wspieranie dobrostanu emocjonalnego dzieci, wspieranie niezależności lub poruszanie się po systemie szkoły podstawowej. Warsztaty te mogą dostarczyć rodzicom wskazówek i strategii wspierania dzieci w okresie przejściowym. Warsztaty te powinny być poważnie brane pod uwagę, jeśli uczestniczą w nich dzieci ze środowisk defaworyzowanych, zwłaszcza dzieci ze środowisk emigracyjnych. Wynika to z faktu, że ich rodzice często nie są zaznajomieni z systemem szkolnym kraju, w którym mieszkają, a zatem nie mogą opierać się na własnych doświadczeniach. Dodatkową zaletą wyciągnięcia ręki do tych rodziców jest złagodzenie ich niepokoju i pomoc w nawiązaniu relacji z rodzicami z innych grup społecznych. Jest to niezbędny krok w kierunku integracji społecznej grup znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak mniejszości etniczne lub rodziny o niskich dochodach.

Jeśli istnieją ograniczenia czasowe i przestrzenne, aby zorganizować spotkania osobiście, na przykład na obszarach o niskiej gęstości zaludnienia i obszarach wiejskich, jedną z możliwych alternatyw jest opracowanie podręczników lub przewodników dotyczących przejścia, które zawierają szczegółowe informacje na temat procesu przejścia, często zadawanych pytań, kluczowych dat, zasad szkolnych i informacji kontaktowych. Materiały te powinny być rozdawane rodzicom i dzieciom, aby mogli się do nich odwoływać przez cały okres przejściowy.

Istnieje wiele możliwości ustanowienia dobrych i wspieranych kanałów komunikacji. Ważne jest jednak, aby nie przesadzić. Wszystkie osoby zaangażowane w proces transformacji mają wiele innych rzeczy do zrobienia. Ponadto zbyt duży nacisk na ten proces może prowadzić do efektów odwrotnych od oczekiwanych.

Zaangażowanie rodziny

Zaangażowanie rodziców i rodzin w proces przejścia ma kluczowe znaczenie. Zaangażowanie rodziców poprzez otwartą komunikację, warsztaty i zasoby umożliwia im skuteczne wspieranie przejścia ich dzieci. Współpraca między rodzicami, nauczycielami i szkołami wzmacnia ciągłość opieki i wsparcia.

Badania naukowe i zalecenia dotyczące polityki podkreślają znaczenie zaangażowania rodziny w proces przejścia. Pianta i Kraft-Sayre (2005) przeprowadzili badanie, które wykazało pozytywny wpływ zaangażowania rodziny na rozwój akademicki i społeczny dzieci w okresie przejściowym. Badanie podkreśliło znaczenie otwartych kanałów komunikacji między rodzicami a wychowawcami, a także zapewnienie warsztatów i zasobów w celu zwiększenia zrozumienia i zdolności rodziców do wspierania swoich dzieci.

Podobnie, Skouteris et al. (2012) przeprowadzili kompleksowy przegląd literatury na temat zaangażowania rodziny i wczesnej edukacji. Badanie wykazało, że współpraca między rodzicami, nauczycielami i szkołami pozytywnie wpływa na dobrostan dzieci, wyniki w nauce i udane przejścia. Badacze podkreślili potrzebę wspólnego podejmowania decyzji, wzajemnego szacunku i otwartej komunikacji w celu zapewnienia skutecznego zaangażowania rodziny.

Komitet Praw Dziecka Organizacji Narodów Zjednoczonych zwraca się do rządów o podjęcie wszelkich odpowiednich środków w celu lepszego zrozumienia przez rodziców ich roli w życiu dziecka.

wczesnej edukacji ich dzieci, zachęcanie do stosowania praktyk wychowawczych skoncentrowanych na dziecku, zachęcanie do poszanowania godności dziecka i zapewnianie możliwości rozwijania zrozumienia, poczucia własnej wartości i pewności siebie.

Ponadto Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka wymaga, aby usługi wczesnodziecięce uzupełniały rolę rodziców i rozwijały usługi w partnerstwie z nimi, w tym poprzez aktywną współpracę między rodzicami, specjalistami i innymi osobami w zakresie rozwijania osobowości, talentów oraz zdolności umysłowych i fizycznych dziecka w celu wykorzystania jego pełnego potencjału (UNCRC 2006, s. 47).

Skuteczne zaangażowanie rodziny podczas procesu przejścia obejmuje różne strategie. Otwarta komunikacja między rodzicami i nauczycielami pozwala na wymianę informacji, spostrzeżeń i obaw. Regularne spotkania rodziców z nauczycielami, biuletyny i platformy cyfrowe mogą ułatwić tę komunikację i informować rodziców o postępach ich dziecka i wszelkich nadchodzących zmianach.

Zapewnienie warsztatów i zasobów dla rodziców pomaga im zrozumieć proces przejścia i wyposaża ich w strategie wspierania swoich dzieci. Warsztaty mogą obejmować takie tematy, jak radzenie sobie z emocjami podczas przejścia, wspieranie odporności i budowanie skutecznego partnerstwa między domem a szkołą. Zasoby mogą obejmować przewodniki dotyczące przejścia, książki i materiały online, które zawierają praktyczne wskazówki i informacje.

Zaangażowanie rodziny jest kluczowym czynnikiem zapewniającym pomyślne przejście dzieci z przedszkola do szkoły podstawowej. Wykracza ono poza zwykłe zaangażowanie, uznając rodziców i rodziny za aktywnych partnerów w edukacji ich dzieci. Badania wykazały, że gdy rodziny aktywnie angażują się w proces przejścia, przynosi to szereg korzyści, które przyczyniają się do płynnego i pozytywnego doświadczenia dla dziecka (Dunst i in., 2012; Fantuzzo i in., 2000).

Wyobraźmy sobie scenariusz, w którym rodzice są aktywnie zaangażowani w proces przejścia swojego dziecka. Poświęcają czas na otwartą komunikację z nauczycielami, uczestniczą w warsztatach i korzystają z dostępnych zasobów (Dunst & Dempsey, 2007). Dzięki tym interakcjom rodzice stają się dobrze poinformowani o procesie przejścia, uzyskując wgląd w zmiany, jakie napotka ich dziecko i oczekiwania związane ze szkołą podstawową. Uzbrojeni w tę wiedzę, mogą skutecznie przygotować swoje dziecko, rozwiązując wszelkie obawy i niepokoje, które mogą się pojawić. W rezultacie dziecko wkracza w nowe środowisko szkolne z pewnością siebie i

poczuciem znajomości, gotowe do rozpoczęcia nauki w szkole podstawowej.

Jedną z istotnych zalet zaangażowania rodziny jest jej wpływ na ciągłość opieki i wsparcia dla dziecka. Kiedy rodzice aktywnie współpracują

z nauczycielami, mogą dzielić się cennymi informacjami na temat mocnych stron dziecka, jego zainteresowań i stylów uczenia się (Dunst i in., 2012). Wiedza ta staje się potężnym narzędziem dla nauczycieli, którzy mogą następnie dostosować swoje metody nauczania do unikalnych potrzeb każdego dziecka. Opierając się na fundamencie położonym w przedszkolu, nauczyciele zapewniają płynne przejście, które utrzymuje spójność w rutynowych działaniach dziecka, oczekiwaniach i kontaktach społecznych. Dziecko czuje się wspierane i rozumiane, doświadczając poczucia stabilności w tym okresie zmian.

Zaangażowanie rodziny nie ogranicza się jednak wyłącznie do aspektów akademickich. Uznaje, że edukacja obejmuje holistyczny rozwój dziecka, obejmujący rozwój społeczny, emocjonalny i poznawczy. Poprzez aktywne zaangażowanie rodzice odgrywają kluczową rolę w pielęgnowaniu rozwoju swojego dziecka poza granicami klasy. Wzmacniają pozytywne wartości, postawy i zachowania w domu, zachęcając do nauki i odkrywania. To partnerstwo między domem a szkołą tworzy kompleksowe podejście do edukacji, poprawiając ogólne samopoczucie dziecka.

Jedną z kluczowych ról odgrywanych przez rodziców w okresie przejściowym jest rola adwokata i osoby wspierającej. Zaangażowane rodziny zapewniają, że unikalne potrzeby ich dziecka są zaspokajane w trakcie całego procesu. Współpracują z nauczycielami, aby rozwiązać wszelkie obawy, omówić zindywidualizowane plany wsparcia lub dostarczyć niezbędnych informacji na temat konkretnych wymagań ich dziecka. Będąc aktywnie zaangażowanymi, rodzice przyczyniają się do tworzenia wspierającego i integracyjnego środowiska uczenia się, które ceni różnorodność i zapewnia, że każde dziecko otrzyma niezbędne wsparcie, aby się rozwijać.

Badania wskazują, że zaangażowanie rodziny podczas przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej ma daleko idące korzyści dla długoterminowych wyników edukacyjnych dziecka. Stwierdzono, że gdy rodziny aktywnie uczestniczą w edukacji swoich dzieci, koreluje to z wyższymi wynikami w nauce, lepszymi wskaźnikami frekwencji, zwiększoną motywacją i lepszymi umiejętnościami społecznymi (Fantuzzo i in., 2000). Zaangażowanie rodziny stanowi solidną podstawę do ciągłej współpracy między rodzicami i wychowawcami przez cały okres edukacji dziecka, prowadząc do dalszych sukcesów.

Uznając kluczową rolę zaangażowania rodziny i promując skuteczne partnerstwa, szkoły mogą wykorzystać wspólne mocne strony rodziców, rodzin i nauczycieli. Razem tworzą pielęgnujące i wzbogacające doświadczenie przejściowe dla dzieci, ustawiając je na ścieżce do uczenia się przez całe życie i sukcesu.

Dobrostan społeczno-emocjonalny

Promowanie dobrego samopoczucia emocjonalnego i odporności pomaga dzieciom radzić sobie z wyzwaniami związanymi z przejściem. Wspieranie ich gotowości emocjonalnej, potwierdzanie ich uczuć i zapewnianie strategii radzenia sobie może pomóc w budowaniu ich odporności i zdolności adaptacyjnych.

Według (OECD 2017) dobrostan społeczny i emocjonalny dzieci jest kluczowym czynnikiem udanej transformacji. Ważne jest, aby stworzyć środowisko, które wspiera ich potrzeby emocjonalne i sprzyja pozytywnym relacjom.

Dobrostan społeczno-emocjonalny ma istotne znaczenie, jeśli chodzi o przejście z przedszkola do szkoły podstawowej. Obejmuje on szereg umiejętności i cech, które umożliwiają dzieciom zrozumienie i zarządzanie emocjami, tworzenie pozytywnych relacji i skuteczne poruszanie się w interakcjach społecznych. W tym kluczowym okresie przejściowym istnieje kilka kluczowych aspektów, które należy wziąć pod uwagę, aby wspierać dobrostan społeczno-emocjonalny dzieci.

Po pierwsze, ważne jest, aby pomóc dzieciom rozwinąć świadomość i ekspresję emocjonalną. Można to osiągnąć poprzez zachęcanie ich do identyfikowania i rozumienia swoich emocji, pozwalając im swobodnie wyrażać swoje uczucia związane z rozpoczęciem nauki w szkole podstawowej. Zapewniając bezpieczne i wspierające środowisko, dzieci mogą otwarcie dzielić się swoim podekscytowaniem, obawami lub lękami, ułatwiając głębsze zrozumienie swoich doświadczeń emocjonalnych.

Kolejnym istotnym aspektem jest budowanie odporności. Przejście do nowego środowiska szkolnego może przynieść wyzwania i zmiany, dlatego ważne jest, aby wyposażyć dzieci w umiejętności skutecznego radzenia sobie z nimi. Personel ECEC i rodziny mogą pomóc dzieciom w rozwijaniu umiejętności rozwiązywania problemów, nastawienia na rozwój i odporności poprzez zachęcanie ich do wytrwałości, adaptacji i wyciągania wniosków z niepowodzeń. Zaszczepiając odporność, dzieci rozwiną pewność siebie, aby pokonać przeszkody w okresie przejściowym i później. Problemy matematyczne, logiczne i związane z gramy wydają się najlepiej pasować do tych zadań.

Rozwój umiejętności społecznych odgrywa znaczącą rolę w budowaniu pozytywnych relacji z rówieśnikami i nauczycielami, dlatego ważne jest, aby zachęcać dzieci do angażowania się w działania promujące pracę zespołową, współpracę i komunikację. Poprzez pielęgnowanie umiejętności takich jak dzielenie się, wykonywanie zwrotów, aktywne słuchanie i empatia, dzieci mogą nawiązywać nowe przyjaźnie i z powodzeniem poruszać się w interakcjach społecznych w nowym otoczeniu szkoły podstawowej. Można to osiągnąć poprzez wspólną pracę nad problemem postawionym podczas zabawy lub gry.

Pielęgnowanie pewności siebie i poczucia własnej wartości ma również kluczowe znaczenie. Aby pomóc dzieciom rozwinąć pozytywny obraz siebie, ważne jest, aby rozpoznać i uczcić ich mocne strony i osiągnięcia. Oferowanie im możliwości podejmowania obowiązków i odnoszenia sukcesów w różnych obszarach, sprzyja poczuciu własnej wartości i wierze w ich umiejętności, gdy rozpoczynają swoją przygodę ze szkołą podstawową.

Tworzenie integracyjnego środowiska jest kluczem do wspierania dobrego samopoczucia społeczno-emocjonalnego. Wspieranie poczucia przynależności można osiągnąć poprzez promowanie interakcji i wspólnych działań wśród rówieśników. Nauczanie i modelowanie zachowań integracyjnych, szacunek dla różnorodności i docenianie różnych perspektyw powinny być uwzględnione w działaniach opiekuńczych. Kultuwując integracyjną społeczność klasową, dzieci będą

czuły się akceptowane i doceniane, co poprawi ich dobrostan społeczno-emocjonalny.

Personel ECEC może rozważyć wdrożenie programów uczenia się społeczno-emocjonalnego (SEL), które wyraźnie uczą dzieci podstawowych umiejętności społecznych i emocjonalnych. Programy te mogą obejmować zajęcia, lekcje i dyskusje skupione wokół samoświadomości, samoregulacji, świadomości społecznej, budowania relacji i odpowiedzialnego podejmowania decyzji. Integrując programy SEL, dzieci otrzymują ustrukturyzowane wsparcie w rozwijaniu krytycznych kompetencji społecznych i emocjonalnych.

Grupy wsparcia w okresie przejściowym mogą zapewnić dzieciom możliwość dzielenia się swoimi doświadczeniami, obawami i emocjami związanymi z przejściem. Uczestnicząc w tych grupach, dzieci mogą znaleźć pocieszenie w świadomości, że ich uczucia są ważne i podzielane przez innych. Wsparcie rówieśnicze, empatia i wspólne uczenie się w tych grupach mogą w znacznym stopniu przyczynić się do ich dobrostanu społeczno-emocjonalnego.

Odpowiedzialni i wspierający dorośli, w tym nauczyciele i rodzice, odgrywają istotną rolę w promowaniu dobrostanu społeczno-emocjonalnego. Wspierając otwarte linie komunikacji, aktywnie słuchając obaw dzieci i wykazując się empatią, dorośli tworzą opiekuńcze środowisko, w którym dzieci czują się bezpieczne i wspierane w wyrażaniu swoich emocji i szukaniu pomocy w razie potrzeby.

Nadając priorytet dobrostanowi społeczno-emocjonalnemu podczas przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej, dzieci mogą rozwinąć niezbędne umiejętności, odporność i pewność siebie, aby dobrze prosperować w nowym środowisku. Mając solidne podstawy w zakresie dobrostanu społeczno-emocjonalnego, dzieci mogą nawiązywać pozytywne relacje, skutecznie poruszać się w interakcjach społecznych i korzystać z możliwości i wyzwań związanych z ich edukacyjną podróżą.

Ciągłość opieki

Zapewnienie dzieciom możliwości utrzymania ciągłości i znajomości w okresie przejściowym może wspierać ich poczucie bezpieczeństwa. Może to obejmować wizyty w szkole podstawowej, spotkania z przyszłymi nauczycielami lub włączenie znanych elementów z przedszkola do nowego środowiska. Według (Pianta i Kraft-Sayre 2005) ciągłość opieki, w której dzieci doświadczają spójnych i znanych relacji, ustawień i rutynowych czynności, ma kluczowe znaczenie dla płynnego przejścia. Pomaga dzieciom czuć się bezpiecznie i promuje ich ogólne samopoczucie.

Stworzenie wspierającego środowiska edukacyjnego w szkole podstawowej ma kluczowe znaczenie dla pomyślnego przejścia. Obejmuje to promowanie pozytywnej i integracyjnej kultury szkolnej, zapewnienie odpowiednich zasobów i materiałów oraz zapewnienie płynnej integracji z nowym środowiskiem edukacyjnym. Dobrze opracowane plany przejścia i działania przygotowawcze ułatwiają płynniejsze przejście. Wspólne planowanie z udziałem personelu przedszkola, szkoły podstawowej i rodzin pomaga zidentyfikować indywidualne potrzeby, ustalić cele i wdrożyć skuteczne strategie.

Postawy i praktyki nauczycieli i personelu mają ogromny wpływ na doświadczenia dzieci w okresie przejściowym. Wspierający, troskliwi i wrażliwi nauczyciele, którzy rozumieją wyzwania i potrzeby dzieci na tym etapie, przyczyniają się do udanego przejścia.

Zapewnienie płynnej kontynuacji nauki i programu nauczania między przedszkolem a szkołą podstawową promuje poczucie postępu i znajomości. Dostosowanie celów programowych, metod nauczania i oczekiwań wspiera ciągły rozwój dzieci.

Zgodnie z wynikami badań, zalecenia dotyczące polityki podkreślają również znaczenie ciągłości opieki w promowaniu udanych zmian dla dzieci. Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka (UNCRC) uznaje znaczenie rozwoju usług we współpracy z rodzicami, specjalistami i innymi zainteresowanymi stronami w celu zapewnienia ciągłości opieki nad dziećmi (UNCRC, 2006). Ponadto ramy Komisji Europejskiej "Kluczowe kompetencje w uczeniu się przez całe życie" podkreślają potrzebę zapewnienia dzieciom ciągłego wsparcia i poradnictwa w krytycznych okresach przejściowych, aby zapewnić ich całościowy rozwój i dobrostan (Komisja Europejska, 2018).

Skuteczne wdrażanie ciągłości opieki wymaga współpracy między nauczycielami, opiekunami i odpowiednimi interesariuszami. Wiąże się to z tworzeniem silnego partnerstwa między placówkami wczesnej edukacji, szkołami podstawowymi i rodzicami w celu ustalenia wspólnych celów, strategii i kanałów komunikacji. Regularna i otwarta komunikacja między wszystkimi zaangażowanymi stronami jest niezbędna do zapewnienia płynnego i bezproblemowego przejścia dla dzieci.

Co więcej, kluczowe jest uwzględnienie indywidualnych potrzeb każdego dziecka przy wdrażaniu strategii ciągłości opieki. Dzieci mają unikalne cechy, mocne strony i wyzwania, które należy wziąć pod uwagę. Spersonalizowane plany wsparcia można opracować w oparciu o konkretne wymagania dziecka, aby zapewnić dostosowaną pomoc podczas przejścia. To zindywidualizowane podejście jest wspierane przez badania naukowe, takie jak praca (Smith et al 2019), która podkreśla znaczenie spersonalizowanego wsparcia w promowaniu pozytywnych wyników dla dzieci w okresach przejściowych.

Indywidualny potrzeby dzieci

Rozpoznanie i zaspokojenie indywidualnych potrzeb dzieci w okresie przejściowym ma kluczowe znaczenie. Zapewnienie spersonalizowanego wsparcia, dostosowań i zasobów dla dzieci o różnych zdolnościach, pochodzeniu lub potrzebach językowych zapewnia spełnienie ich specyficznych wymagań. Każde dziecko jest wyjątkowe, a rozpoznanie i zaspokojenie jego indywidualnych potrzeb ma kluczowe znaczenie podczas przejścia z przedszkola do szkoły podstawowej. Zrozumienie i zaspokojenie tych potrzeb może pomóc w stworzeniu wspierającego i integracyjnego środowiska dla każdego dziecka.

Badania naukowe i zalecenia dotyczące polityki podkreślają znaczenie zaspokajania indywidualnych potrzeb dzieci podczas procesu przejścia. Na przykład badanie przeprowadzone przez (Turner i in. 2017) wykazało, że spersonalizowane wsparcie i dostosowania znacząco przyczyniły się do pozytywnych wyników dla dzieci o różnych zdolnościach podczas przejścia do szkoły podstawowej. Badania te podkreślają znaczenie dostosowania strategii edukacyjnych i zasobów do konkretnych potrzeb poszczególnych dzieci.

Zgodnie z tymi badaniami, dokumenty strategiczne, takie jak "Konkluzje Rady Unii Europejskiej w sprawie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem: Zapewnienie wszystkim naszym dzieciom najlepszego startu w świat jutra" podkreślają potrzebę stosowania praktyk włączających, które uwzględniają indywidualne potrzeby dzieci w okresie przejściowym (Rada Unii Europejskiej, 2019). Te zalecenia polityczne wzywają do zapewnienia specjalistycznego wsparcia, spersonalizowanych planów nauczania i współpracy między nauczycielami, rodzicami i odpowiednimi specjalistami,

aby zapewnić spełnienie wyjątkowych wymagań każdego dziecka.

Zapewnienie spersonalizowanego wsparcia ma zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia indywidualnych potrzeb dzieci. Rozpoznając ich specyficzne style uczenia się, zdolności lub wyzwania, nauczyciele mogą dostosować instrukcje do ich potrzeb. Badania przeprowadzone przez Andersona i współpracowników (Anderson i in. 2019) podkreślają pozytywny wpływ zróżnicowanego nauczania na zaangażowanie w naukę i osiągnięcia w okresach przejściowych. Dostosowując metody nauczania, dostosowując tempo nauczania lub zapewniając dodatkowe materiały, nauczyciele mogą stworzyć środowisko uczenia się, które zaspokaja zróżnicowane potrzeby każdego dziecka.

Dzieci z różnych środowisk językowych i kulturowych wymagają szczególnej uwagi podczas przejścia. Badania przeprowadzone przez Chen i Coward (Chen & Coward 2018) podkreślają znaczenie zapewniania wsparcia językowego i uwzględniania różnorodności kulturowej w celu wspierania poczucia przynależności. Dwujęzyczne zasoby, pomoc językowa i praktyki nauczania reagujące kulturowo przyczyniają się do tworzenia środowiska integracyjnego, w którym potrzeby językowe i kulturowe każdego dziecka są szanowane i wspierane.

Gdy dzieci rozpoczynają podróż z przedszkola do szkoły podstawowej, ważne jest, aby rozpoznać i zaspokoić ich indywidualne potrzeby. Każde dziecko jest wyjątkowe, z własnym zestawem mocnych stron, wyzwań i preferencji. Rozumiejąc i zaspokajając te indywidualne potrzeby, możemy stworzyć wspierające i integracyjne środowisko, które pozwoli każdemu dziecku się rozwijać.

Jednym z ważnych aspektów jest zapewnienie spersonalizowanego wsparcia. Każde dziecko może mieć specyficzne potrzeby związane ze swoim stylem uczenia się, zdolnościami lub wyzwaniami. Oferując dostosowane wsparcie, możemy zapewnić, że każde dziecko otrzyma niezbędne zasoby, wskazówki i udogodnienia, aby odnieść sukces. Może to obejmować dostosowanie metod nauczania, zapewnienie dodatkowych materiałów lub oferowanie dodatkowych wskazówek w oparciu o ich indywidualne wymagania.

Wsparcie emocjonalne ma również kluczowe znaczenie podczas procesu przejścia. Dzieci mogą doświadczać szeregu emocji, od podekscytowania i oczekiwania po niepokój i niepewność. Ważne jest stworzenie bezpiecznej przestrzeni, w której mogą otwarcie i bez osądzania wyrażać swoje uczucia. Aktywne wsłuchiwanie się w ich obawy i dodawanie otuchy może pomóc złagodzić ich niepokój i poprawić ogólne samopoczucie.

Kolejnym kluczowym aspektem jest rozpoznawanie i uwzględnianie

różnorodnych zdolności akademickich i zainteresowań dzieci. Zróżnicowane nauczanie umożliwia nauczycielom dostosowanie nauczania do unikalnych potrzeb każdego dziecka. Dostosowując tempo, poziom wyzwania lub podejścia instruktażowe, możemy zapewnić, że wszystkie dzieci aktywnie angażują się i robią postępy w nauce.

W przypadku dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi kluczowe jest zapewnienie odpowiedniego wsparcia. Może to wymagać współpracy z wyspecjalizowanymi specjalistami, takimi jak nauczyciele edukacji specjalnej lub terapeuci, w celu stworzenia zindywidualizowanych planów i dostosowań. Rozumiejąc ich unikalne wymagania, możemy zapewnić, że otrzymają niezbędne wsparcie, aby dobrze się rozwijać w nowym środowisku szkolnym.

Ważne są również kwestie językowe i kulturowe. Dzieci z różnych środowisk językowych i kulturowych mogą wymagać dodatkowego wsparcia językowego lub pomocy w przystosowaniu się do nowego środowiska szkolnego. Zapewnienie dwujęzycznych zasobów, pomocy językowej i uwzględnienie ich pochodzenia kulturowego pomaga wzmocnić poczucie przynależności i integracji.

Budowanie pozytywnych relacji rówieśniczych ma kluczowe znaczenie dla społecznego i emocjonalnego dobrostanu dzieci. W okresie przejściowym kluczowe znaczenie ma ułatwianie dzieciom nawiązywania kontaktów i interakcji z rówieśnikami. Wspólne działania, ćwiczenia budowania zespołu lub systemy kumpli mogą pomóc w rozwijaniu przyjaźni i więzi społecznych, zapewniając system wsparcia w tym okresie zmian.

Zaangażowanie rodziców jest kolejnym kluczowym czynnikiem w zaspokajaniu indywidualnych potrzeb dzieci. Regularna komunikacja, spotkania rodziców z nauczycielami i możliwości dzielenia się przez rodziców spostrzeżeniami na temat mocnych stron, zainteresowań lub obaw dziecka dostarczają cennych informacji do tworzenia wspierającego środowiska uczenia się. Współpracując ze sobą, rodzice i nauczyciele mogą lepiej zrozumieć i wspierać indywidualne potrzeby każdego dziecka.

Ciągła ocena i monitorowanie są niezbędne w całym procesie przejścia. Regularnie oceniając postępy i samopoczucie każdego dziecka, możemy zidentyfikować wszelkie pojawiające się potrzeby lub wyzwania. Oceny kształtujące, obserwacje i ciągła komunikacja między nauczycielami, rodzicami i odpowiednimi specjalistami pomagają zapewnić odpowiednie interwencje i wsparcie w razie potrzeby.

Biorąc pod uwagę indywidualne potrzeby dzieci podczas procesu przejścia i odpowiadając na nie, możemy stworzyć środowisko, które wspiera ich holistyczny rozwój, postępy w nauce i ogólne samopoczucie. Uznanie wyjątkowości każdego dziecka pozwala nam zapewnić niezbędne wsparcie, dostosowanie i interwencje, tworząc udane doświadczenie przejściowe dla wszystkich.

Referencje

- [1] Rada Unii Europejskiej. (2019). Konkluzje w sprawie wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem: Zapewnienie wszystkim naszym dzieciom najlepszego startu w świat jutra.
- [2] Komisja Europejska (2011). Wczesna edukacja i opieka nad dzieckiem: Zapewnienie wszystkim naszym dzieciom najlepszego startu w przyszłość.
- [3] Komisja Europejska. (2018). Kompetencje kluczowe w uczeniu się przez całe życie.
- [4] OECD (2017), *Starting Strong V: Transitions from Early Childhood Education and Care to Primary Education*, Starting Strong, OECD Publishing, Paryż.
- [5] UNCRC (2006) Komitet Praw Dziecka ONZ, Fundusz Narodów Zjednoczonych na rzecz Dzieci i Fundacja Bernarda van Leera. 2006. *Przewodnik po Komentarzu Ogólnym 7: Wdrażanie praw dziecka we wczesnym dzieciństwie*. Haga: Fundacja Bernarda van Leera.
- [6] Anderson, L., Jones, S., & Galantucci, L. (2019). Zróżnicowane nauczanie we wczesnym dzieciństwie. *Young Children*, 74(5), 32-39.
- [7] Chen, J. Q., & Coward, F. (2018). Przygotowanie małych dzieci do wielojęzycznego świata: używanie języka domowego we wczesnej edukacji. *International Journal of Early Childhood*, 50(3), 339-353.
- [8] Dunst, C. J., & Dempsey, I. (2007). Family-professional partnerships and parenting competence, confidence, and enjoyment. *International Journal of Disability, Development and Education*, 54(3), 305-318.
- [9] Dunst, C. J., Hamby, D., & Trivette, C. M. (2012). Jakość programu wsparcia rodziny i zaangażowanie rodziców. *Journal of Early Intervention*, 34(3), 163-181.
- [10] Fantuzzo, J., Tighe, E., & Childs, S. (2000). Kwestionariusz Zaangażowania Rodziny: A multivariate assessment of family participation in early childhood education. *Journal of Educational Psychology*, 92(2), 367-376.
- [11] Harper, L. J. (2015). Wspieranie przejścia małych dzieci do szkoły: Zalecenia dla rodzin. *Early Childhood Education Journal*, 44, 653 - 659.
- [12] Pianta, R., & Kraft-Sayre, M. (2005). *Pomyślne przejście do przedszkola: Twój przewodnik po łączeniu dzieci, rodzin i szkół*. Baltimore, MD: Paul Brookes.
- [13] Skouteris, H., Watson, B., & Lum, J. (2012). Przejście dzieci w wieku przedszkolnym do formalnej edukacji: Znaczenie współpracy między nauczycielami, rodzicami i dziećmi. *Australasian Journal of Early Childhood*, 37(4), 78 - 88.

- [14] Smith, J. D., Schneider, W. J., Smith, P. K., & Ananiadou, K. (2019). Przejście do szkoły podstawowej: Wykorzystanie psychologii rozwojowej do informowania o instrukcjach. *Psychologia rozwojowa*, 55(10), 2132-2144.
- [15] Turner, L. A., Johnson, B. M., & Wimer, D. J. (2017). Dostosowane przejście: Examining the Association between Early School Transition Policies and Children's Academic Skills. *Journal of Educational Psychology*, 109(8), 1073-1091.

Dodatek A

Materiały pomocnicze do nauki z ćwiczeniami i aktywnościami dla personelu ECEC

Tytuł/nazwa ćwiczenia/działania: (Wpisz pełne imię i nazwisko)	Sześć czapek
Liczba zaangażowanych nauczycieli:	Min. 12 Maks. 24
Czas trwania:	2 godziny
Wymagania: (Należy określić, czy muszą zostać spełnione jakiegokolwiek szczególne wymagania, aby ćwiczenie/działanie mogło zostać zrealizowane)	papiery z czapkami w kolorach
Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Metoda "sześciu kapeluszy" została opracowana przez Edwarda de Bono, światowego eksperta w dziedzinie kreatywnego myślenia i jego nauczania jako umiejętności, w latach 80. ubiegłego wieku. Metoda ta została niedawno uznana za prostą i skuteczną procedurę, która zachęca do współpracy, zwiększa produktywność, kreatywność i innowacyjność. Może być stosowana w różnych rodzajach działalności człowieka. Technika myślenia równoległego kieruje proces myślenia w sześciu różnych kierunkach, które obejmują: fakty, emocje, logiczne negatywne i pozytywne spojrzenie, kreatywność i kontrolę procesu myślenia. Każda z wymienionych cech ma określony kapelusz. Kapelusz w kolorach białym, niebieskim, czerwonym, żółtym, zielonym i czarnym metaforycznie ustanawia "zasady gry" podczas myślenia, które mogą być stosowane indywidualnie lub w grupie. Technika myślenia grupowego polega na podzieleniu uczestników na sześć grup. Każda grupa ma od dwóch do czterech członków, którym początkowo przedstawia się temat do przemyślenia, a grupom indywidualnie przypisuje się jeden kapelusz, czyli perspektywę, z której będą rozróżniać problem. Po zdefiniowaniu tematu, problemu, rozpoczyna się gra, w której, zgodnie z arbitralną kolejnością, prowadzący i/lub uczestnicy wymieniają się opiniami reprezentowanymi przez dany kolor kapelusza. Proces kończy się, gdy wszystkie kapelusze zostaną wykonane i gdy problem zostanie oddzielony od 6 różnych form myślenia.

Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Cechy "Six Hats" 1. Biały kapelusz jest zainteresowany informacjami i zadaje pytania: "Co wiemy?", "Jakich informacji potrzebujemy?", "O co powinniśmy zapytać?". Koncentruje się na istniejących i brakujących informacjach. 2. Czerwony kapelusz jest związany z emocjami i intuicją. Kiedy jest używany, umożliwia nieskrępowane i swobodne wyrażanie uczuć i doświadczeń bez żadnych wyjaśnień lub uzasadnień. 3. Czarny kapelusz ostrzega przed możliwym ryzykiem i niebezpieczeństwami, szkodami i wadami lekkomyślnych decyzji. Zapobiega wpadaniu w kłopoty i krytykuje. 4. Żółty kapelusz jest źródłem optymizmu. Znajduje się pod nim wszystko, co użyteczne, wartościowe i dobre. 5. Zielony kapelusz to kapelusz kreatywny. Jest przeznaczony do planowania i tworzenia nowych pomysłów, proponowania zmian i przedstawiania alternatywnych szablonów do przedstawionych pomysłów. Niebieski kapelusz uwzględnia cały proces myślenia. Zwykle jest używany na początku lub na samym końcu procesu. Na początku pomaga zdecydować o przebiegu dyskusji i harmonogramie korzystania z kapelusza i oczekiwań, a na końcu rozważyć wyrażoną opinię.
Oczekiwane wyniki/rezultaty: (Należy zwrócić uwagę na to, co zostało osiągnięte poprzez wdrożenie tego ćwiczenia/działania)	• rozwój kreatywności, krytycznego i analitycznego myślenia, • prowadzenie spotkań; • podejmowanie decyzji; • poprawa produktywności grupy, komunikacji, produkcji i zarządzania projektami.
Korzyści: (Podziel się korzyściami dla wszystkich zaangażowanych podmiotów)	Ćwiczenie to można wykorzystać w pracy z personelem ECEC nad konkretnymi tematami związanymi z przejściem dzieci z przedszkola do szkoły. Ćwiczenie może pomóc wszystkim uczestnikom znaleźć odpowiedzi i wspólne zrozumienie.

Tytuł/nazwa ćwiczenia/działania: (Wpisz pełne imię i nazwisko)	Niewerbalna aktywność artystyczna z gongiem
Liczba zaangażowanych nauczycieli:	Min. 2 Maks. 12
Czas trwania:	2 godziny
Wymagania: (Należy określić, czy muszą zostać spełnione jakiejkolwiek szczególne wymagania, aby ćwiczenie/działanie mogło zostać zrealizowane)	• papier • drewniane kredki • gong
Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Każdy uczestnik otrzymuje kartkę papieru. Na stole znajduje się kilka opakowań drewnianych kredek. Uczestnicy siadają naprzeciwko siebie. Na dźwięk gongu każdy zaczyna rysować według własnego uznania. Prowadzący uderza w gong w określonych odstępach czasu. Przy każdym uderzeniu gongu uczestnicy przestają rysować i przekazują rysunek pierwszemu uczestnikowi po swojej prawej stronie i kontynuują rysowanie na rysunku innej osoby. Ćwiczenie kończy się, gdy rysunek dotrze do właściciela rozpoczętego rysunku. Na koniec każdy uczestnik wypowiada się na temat tego, co chciał narysować, a co faktycznie pojawiło się na rysunku podczas zmiany.
Oczekiwane wyniki/rezultaty: (Należy zwrócić uwagę na to, co zostało osiągnięte poprzez wdrożenie tego ćwiczenia/działania)	• zmniejszanie napięcia • komunikacja niewerbalna • przestrzeganie zasad i harmonogramu działań • kreatywność • dyskusja • radzenie sobie z nieprzewidywalnymi sytuacjami

Korzyści: (Podziel się korzyściami dla wszystkich zaangażowanych podmiotów)	Podczas zajęć napięcie spada i panuje relaksująca atmosfera. Rozwija się wzajemna komunikacja, przestrzegane są zasady aktywności i czasu. Aktywność wzbudza ciekawość i zachęca do dyskusji. Podczas pracy z nauczycielami ECEC ćwiczenie to może być motywacją do wysokiej jakości dyskusji na temat przejścia dzieci z przedszkola do szkoły. W dyskusji po części kreatywnej nauczyciele wczesnej edukacji i opieki mogą kierować się następującymi pytaniami: - Jaka jest odpowiedzialność wychowawców ECEC za przygotowanie dzieci do przejścia do szkoły? - Kto jeszcze uczestniczy w tych przygotowaniach? - Czy obowiązki poszczególnych osób uczestniczących w przygotowaniu dzieci do przejścia z przedszkola do szkoły są jasno określone? - Co zrobić, jeśli wszyscy nie pracują w synchronizacji podczas przygotowywania dzieci do szkoły? Jak komunikować się w nieprzewidywalnych sytuacjach?
Tytuł/nazwa ćwiczenia/działania: (Wpisz pełne imię i nazwisko)	Niewerbalna aktywność artystyczna w grupach
Liczba zaangażowanych nauczycieli:	Min. 4 Maks. 24
Czas trwania:	2 godziny
Wymagania: (Należy określić, czy muszą zostać spełnione jakiegokolwiek szczególne wymagania, aby ćwiczenie/działanie mogło zostać zrealizowane)	• papier • temperamenty • pędzle
Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Ćwiczenie jest przeprowadzane w grupach. Najlepiej, aby każda grupa liczyła czterech uczestników i aby co najmniej jedna grupa brała udział w ćwiczeniu. Potrzebny jest większy papier, tempery (czerwona, niebieska, żółta, zielona) i pędzle. Prowadzący ustala temat i na jego sygnał rozpoczyna się malowanie. Najważniejszą zasadą jest to, że podczas ćwiczenia nie ma wzajemnych rozmów między członkami grupy. Pod koniec ćwiczenia odbywa się dyskusja na temat końcowego wyniku każdej grupy, w jaki sposób uzgodnili, co narysować, czy się uzupełniali, w jaki sposób każda osoba przyczyniła się do końcowego wyniku.

Oczekiwane wyniki/rezultaty: (Należy zwrócić uwagę na to, co zostało osiągnięte poprzez wdrożenie tego ćwiczenia/działania)	• zmniejszanie napięcia • komunikacja niewerbalna • przestrzeganie zasad i harmonogramu działań • kreatywność • praca grupowa • dyskusja • radzenie sobie z nieprzewidywalnymi sytuacjami
Korzyści: (Podziel się korzyściami dla wszystkich zaangażowanych podmiotów)	Podczas zajęć napięcie spada i panuje relaksująca atmosfera. Rozwija się wzajemna komunikacja, przestrzegane są zasady aktywności i czasu. Ćwiczenie wzbudza ciekawość i zachęca do dyskusji. Ta aktywność jest doskonała do pracy z personelem ECEC. Ćwiczenie jest odpowiednie do pracy nad tematami związanymi z przejściem (strach przed szkołą, przejście z przedszkola do szkoły, rola każdego uczestnika w procesie przejścia).

Tytuł/nazwa ćwiczenia/działania: (Wpisz pełne imię i nazwisko)	Grupowe wsparcie zawodowe dla nauczycieli ECEC
Liczba zaangażowanych nauczycieli:	Min. 10 Maks. 20
Czas trwania:	2 godziny
Wymagania: (Należy określić, czy muszą zostać spełnione jakiegokolwiek szczególne wymagania, aby ćwiczenie/działanie mogło zostać zrealizowane)	
Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Celem tego sposobu pracy jest wzajemna pomoc ekspertów. Krok 1: Każdy członek grupy przedstawia jeden przypadek lub sytuację problemową (np. dziecko, które nie jest gotowe do pójścia do szkoły lub rodzic, który nie chce współpracować w przygotowaniu dzieci do szkoły). Krok 2: Wybierany jest przypadek, który grupa uważa za najbardziej korzystny dla wszystkich członków. Osoba, która zgłosiła problem, opisuje go. Krok 3: Wszyscy członkowie grupy zadają pytania, aby dowiedzieć się jak najwięcej o sprawie. Krok 4: Każdy uczestnik przedstawia swoją opinię na temat tego, co usłyszał. Uczestnicy pomagają danej osobie zrozumieć problem z różnych perspektyw (np. perspektywy dziecka, rodziców, wychowawców). Uczestnicy nie podają gotowych rozwiązań, ale raczej prowadzą osobę do wyciągnięcia wniosków poprzez zadawanie pytań. Krok 5: Uczestnicy udzielają porad edukatorowi ECEC, porady powinny być różne, szerokie. Grupa dziękuje osobie, która przedstawiła problem, a ona może powiedzieć, co uznała za najbardziej przydatne.
Oczekiwane wyniki/rezultaty: (Należy zwrócić uwagę na to, co zostało osiągnięte poprzez wdrożenie tego ćwiczenia/działania)	1. refleksja nad własną praktyką 2. obserwowanie problemów z różnych perspektyw 3. świadomość, że problem można rozwiązać na kilka sposobów 4. różne pomysły 5. wzajemne wsparcie
Korzyści: (Podziel się korzyściami dla wszystkich zaangażowanych podmiotów)	Stworzenie silnej społeczności zawodowej, w której uczestnicy rozwijają wzajemne zaufanie.

Tytuł/nazwa ćwiczenia/działania: (Wpisz pełne imię i nazwisko)	Konstruktywne dostosowanie
Liczba zaangażowanych nauczycieli:	Min. 10 Maks. 20
Czas trwania:	3 godziny
Wymagania: (Należy określić, czy muszą zostać spełnione jakiegokolwiek szczególne wymagania, aby ćwiczenie/działanie mogło zostać zrealizowane)	• papier • ołówki • tablica
Opis ćwiczenia/działania: (Podaj szczegóły i wskazówki, jak powtórzyć ćwiczenie/aktywność w innym miejscu)	Krok 1: Podziel się na 5 grup, upewniając się, że są one jak najbardziej wymieszane. Krok 2: Każda grupa powinna omówić i zapisać na kartce papieru trzy główne kompetencje, które ich zdaniem dzieci w wieku przedszkolnym muszą rozwijać, aby móc z powodzeniem przejść do szkoły podstawowej. Krok 3: Każda grupa powinna krótko zapisać 3 kompetencje na tablicy, tak aby wszystkie pozostałe grupy mogły je zobaczyć. Utwórz listę wszystkich kompetencji z każdej z grup. Krok 4: Moderator powinien przejrzeć listę kompetencji i wspólnie z uczestnikami sprawdzić, ile z nich pokrywa się, jest podobnych lub można je połączyć. Ostateczna lista powinna zawierać maksymalnie 5-10 kompetencji. Krok 5: Przedyskutuj w grupie, w jaki sposób możesz wspierać i rozwijać kompetencje. Krok 6: Pomyśl o działaniach, najlepszych praktykach i zasobach pedagogicznych, które wspierają określone kompetencje. Jeśli żaden z dostępnych zasobów nie może wspierać rozwoju określonej kompetencji, zaproponuj/zaprojektuj nowy, który Twoim zdaniem dostosuje kompetencje. Krok 7: Zaprezentuj działania/zasoby przed wszystkimi. Wysłuchaj sugestii innych. Krok 8: Omówienie możliwych sposobów oceny i ustalenia, czy dziecko osiągnęło daną kompetencję.
Oczekiwane wyniki/rezultaty: (Należy zwrócić uwagę na to, co zostało osiągnięte poprzez wdrożenie tego ćwiczenia/działania)	• jasno określone kompetencje potrzebne do przejścia z przedszkola do szkoły • działania wspierające wspomniane kompetencje • wiele pomysłów • dyskusja na temat jakości • burza mózgów
Korzyści: (Podziel się korzyściami dla wszystkich zaangażowanych)	Wysokiej jakości dyskusja ekspertów, wiele pomysłów i otwarta dyskusja, wzajemne uzupełnianie się i kreatywność w znajdowaniu pomysłów.

podmiotów)	
------------	--

Dodatek B

Wywiady z dziećmi w wieku przedszkolnym

Transition to Primary School UPSTAIRS – KA220-SCH-7767B436

Kindergarten children's interviews

First, we would like you to think about your daily routine, here at kindergarten.
Then, we would like you to answer the following questions being as truthful as you can.

1. Do you like being here at kindergarten?
2. Name one thing you like the most in kindergarten
3. Now, name one thing that you don't like that much.
4. When you think about going to Primary school, how do you feel?
5. Do you think it is going to be like kindergarten or very different?
6. How do you feel when you think about going to Primary School?

Thank you very much for your cooperation!

Project Number 2022-1-HR01-KA220-SCH-000089643

Wywiady z dziećmi ze szkół podstawowych

Transition to Primary School UPSTAIRS – KA220-SCH-7767B436

Primary school children's interviews

First, we would like you to think about your daily routine, here at Primary School. Then, we would like you to answer the following questions being as truthful as you can.

1. Do you like being at Primary School?
2. Name one thing you like the most here at school.
3. Now, name one thing you don't like that much.
4. How was your transition to Primary School?

1 Very Easy	2 Easy	3 So So	4 Difficult	5 Very Difficult

5. Can you say why?
6. Is Primary school similar or different than you expected it to be?
7. Do you remember how you felt in your first days here?

Thank you very much for your cooperation!

Co-funded by
the European Union

Project Number 2022-1-HR01-KA220-SCH-000089643

Wywiad z rodzicami

Transition to Primary School UPSTAIRS – KA220-SCH-7767B436

Parents' Interview

Dear parents, we would like you to think carefully about your child's transition to a new school (Kindergarten or Primary School).

Then, we kindly ask you to answer the following questions as sincerely as you can.

1. Do you usually participate in your child's school routine?

Yes ☐

No ☐

Sometimes ☐

2. Do you usually maintain contact with your child's teacher during the school year?

Yes ☐

No ☐

Sometimes ☐

3. Has the subject "transition to a new school" ever been mentioned between you as a parent and your child's teacher?

Yes ☐

No ☐

4. Of the following items given, choose three that you think are the most important for your child in the transition process:

Self Confidence ☐

Autonomy ☐

Intelligence ☐

Trust ☐

The school Environment ☐

The teacher ☐

The classmates ☐

5. As a parent what do you believe are the most important aspects of the school in the transition process?

Information ☐

Comfort and well being for the child ☐

School services ☐

Pedagogical approach ☐

Parents' influence ☐

6. Do you have any suggestions that, in your opinion as a parent, would ease the child's transition to a new school level?

Thank you very much for your cooperation!

Co-funded by
the European Union

Project Number 2022-1-HR01-KA220-SCH-000089643

Wywiad z nauczycielami

Transition to Primary School UPSTAIRS – KA220-SCH-7767B436

Teachers' Interview

As teachers, we would like you to think carefully about your students' transition to a new school (Kindergarten or Primary School).

Then, we kindly ask you to answer the following questions as sincerely as you can.

1. As a teacher what do you believe are the most important keys in the transition process?

Information ☐ Comfort and well being for the child ☐ School services ☐
Pedagogical approach ☐ Parents' influence ☐

2. Is the subject of transition mentioned by parents during the school year?

Yes ☐ No ☐

3. Do you think the subject should be discussed in a School Assembly?

Yes ☐ No ☐

4. Is the subject discussed with children during the lessons?

Yes ☐ No ☐

5. Do you have a different pedagogical approach to students in transition?

Yes ☐ No ☐

6. If you have answered Yes, please name one or two examples.

7. Do you have any suggestions that, in your opinion as a teacher, would facilitate the students' transition to a new school level?

Thank you very much for your cooperation!

Co-funded by
the European Union

Project Number 2022-1-HR01-KA220-SCH-000089643

Konsorcjum projektowe

DV Pahuljica (Przedszkole Śnieżynka) działa jako niezależna instytucja w 4 lokalizacjach, zapewniając wysoki zasięg usług wczesnej edukacji i edukacji przedszkolnej na całej wyspie Rab. Oprócz regularnego 10-godzinnego programu przedszkolnego i żłobkowego, przedszkole zapewnia specjalne, wzbogacone programy dla dzieci, które zostały akredytowane przez Ministerstwo Edukacji, takie jak wczesna nauka języka angielskiego i edukacja muzyczna.

STRONA INTERNETOWA: www.dvp.hr

Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie jest największą i jedną z najstarszych uczelni pedagogicznych w Polsce. Jej misja realizowana jest przez profesjonalną i doświadczoną kadrę dydaktyczną, stosującą nowoczesne i aktualne treści nauczania oraz wyraża się poprzez prowadzenie badań naukowych, wytyczanie nowych kierunków rozwoju nauki, przekazywanie wiedzy, rozwijanie i wzbogacanie osobowości absolwentów poprzez kształcenie ich zgodnie z najwyższymi standardami europejskimi.

STRONA INTERNETOWA: www.up.krakow.pl

IDEC to szkoleniowa firma konsultingowa z siedzibą w Pireusie w Grecji, założona w 1989 roku. Jej działalność obejmuje szkolenia, doradztwo w zakresie zarządzania, zapewnianie jakości, ocenę i rozwój rozwiązań cyfrowych zarówno dla sektora prywatnego, jak i publicznego. Klientami IDEC są zarówno MŚP, jak i większe greckie firmy z różnych sektorów.

STRONA INTERNETOWA: idec.gr

Żłobek i przedszkole Akata Makata znajduje się w samym sercu centrum Larissy, dobrze rozwiniętego regionu Grecji. Do przedszkola uczęszczają dzieci z miasta i regionu, a także dzieci o mieszanym pochodzeniu. Mając za główną zasadę dzieci i ich potrzeby, w Akata Makata wszystkie dzieci są wyjątkowe. Edukacja, którą zapewniają, szanuje ich osobowość, pochodzenie językowe, tożsamość społeczną i kulturową.

STRONA INTERNETOWA: www.akatamakata.eu

Little Steps to prywatne przedszkole w Sofii zapewniające anglojęzyczne środowisko i programy opieki i edukacji przedszkolnej. Ich motto brzmi: "Zapewniamy ciepłe, bezpieczne i opiekuńcze środowisko, które zachęca każde dziecko do naturalnej ciekawości uczenia się". Przedszkole jest częścią większego kompleksu Azbuki, który obejmuje trzy poziomy edukacyjne uczniów.

STRONA INTERNETOWA: www.azbuki-school.bg

Klaster Szkół AGRUPAMENTO DE ESCOLAS JOSÉ ESTÊVÃO pracuje z uczniami w wieku od 3 do 20 lat. Zajmuje się różnymi typami uczniów, którzy rozwijają swoje umiejętności w różnych miejscach w Aveiro. Klaster szkół prowadzi konsorcjum odpowiedzialne za szkolenie nauczycieli i pracowników szkół w pobliżu Aveiro.

STRONA INTERNETOWA: www.aeje.pt

CEIP Dama de Guardamar to szkoła publiczna zlokalizowana w nadmorskim mieście w Alicante o dość ważnym historycznym dziedzictwie kulturowym. Centrum opiera swoją metodologię na konstruktywistycznym uczeniu się, w ramach którego wyróżniają się działania oparte na współpracy, eksperymentalne i manipulacyjne, w których regularnie aktywnie uczestniczy cała społeczność edukacyjna.

STRONA INTERNETOWA: www.portal.edu.gva.es

Urridaholtsskoli zostało założone w 2018 roku. Jest to połączenie przedszkola i szkoły podstawowej, zorientowane na otwarte nauczanie, sport i ekologię. Wartości szkoły to szacunek, odpowiedzialność i środowisko. Uczniowie i pracownicy są zachęceni do dawania z siebie wszystkiego w zabawie i pracy. Przedszkole kładzie nacisk na ścisły związek społeczeństwa, przyrody i pracy w szkole. Dlatego szkoła kultywuje nauczanie na świeżym powietrzu i holistyczne projekty uczniów.

STRONA INTERNETOWA: urridaholtsskoli.is

